

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

30. KVĚTNA 2010

Z obsahu:

Urychlovat

předpovězený triumf

Homilie Benedikta XVI.
ve Fatimě 13. května 2010

- strana 2 -

Bez Medjugorje bych tuto roli nikdy nehrál

Rozhovor s Jimem Cavi-
ezelem, představitelem

Krista ve filmu

Umučení Krista

- strana 4 -

Bartoloměj Holzhauser

Galerie svatých kněží

- strana 6 -

Svatý František obrací heretiky

(dokončení)

- strana 8 -

Pákistán

Stručné dějiny
současného Pákistánu

- strana 9 -

Biskup z Multanu

Život křesťanů

v Pákistánu

- strana 10 -

Zásvětná modlitba

Benedikta XVI.

Neposkvrněnému Srdci

Panny Marie

- strana 11 -

El Greco (kolem 1541-1614): Nejsvětější Trojice, Museo del Prado, Madrid

Drazí poutníci! Jejich potomstvo bude slavné mezi národy...

oni jsou potomstvo, jemuž Hospodin žehná (Iz 61,9). Tak začínalo první čtení této eucharistie, jehož slova nacházejí obdivuhodné naplnění v tomto společenství zbožně shromážděném u nohou fatimské Madony. Bratři a sestry tolik milovaní, také já jsem přišel jako poutník do Fatimy, do tohoto „domu“, který si Maria vyvolila, aby k nám promluvila v moderní době. Přišel jsem do Fatimy, abych se radoval z Mariiny přítomnosti a její mateřské ochrany. Přišel jsem do Fatimy, protože k tomuto

Urychlovat předpovězený triumf

místu se dnes obrací církev poutující, kterou chtěl mít Syn jako nástroj evangelizace a svátost spásy. Přišel jsem do Fatimy modlit se s Marií a tolika poutníky za naše lidstvo postižené bídou a utrpením. Konečně přišel jsem do Fatimy se stejnými pocity jako blahoslavení František a Hyacinta a služebnice Boží Lucie, abych svěřil Madoně své intimní vyznání, že „miluji“, že církev a kněží „milují“ Ježíše a touží mít oči upřeny k Němu, nyní když končí Rok kněží, a abych svěřil Mariině ochraně

kněže, zasvěcené osoby, misionáře a všechny dělníky dobra, kteří činí Dům Boží otevřeným a blahodárným.

Oni jsou potomstvo, kterému Pán požehnal... Potomstvem, které Pán požehnal, jsi ty, milovaná diecézi Leiria Fatima se svým pastýřem Mons. Antoniem Martem, kterému děkuji za pozdrav, kterým mě na začátku uvítal, a za všechnu péči, kterou mě zahrnul v této svatyni také prostřednictvím svých spolupracovníků. Zdravím pana prezidenta republiky a ostat-

ní osobnosti ve službách tohoto slavného národa. Duchovně obímám všechny diecéze Portugalska reprezentované zde jejich biskupy a svěřuji nebi všechny národy země. V Bohu tisknu k srdci všechny jejich syny a dcery a zvláště ty z nich, kteří žijí v soužení a opuštěnosti, a toužím předat jim onu velkou naději, která plane v mém srdci a která se zde ve Fatimě nachází hmatatelným způsobem. Naše velká naděje nechť zapustí kořeny v životě každého z vás, drazí přítomní poutníci, i vy, kteří jste s námi spojeni prostřednictvím sdělovacích prostředků.

Ano! Pán, naše velká naděje, je s námi; ve své milosrdné lásce nabízí svému lidu budoucnost: budoucnost ve spojení s ním. Když lid Boží zakusil milosrdenství a útěchu od Boha, který ho neopustil na dlouhém a namáhavém zpátečním pochodu z babylonského zajetí, zvolal: *Raduji se plně v Pánu, má duše plesá v mém Bohu* (Iz 61,10). Vznesenou dcerou tohoto národa je Panna a Matka z Nazareta, která oděna milostí a sladce překvapěna těhotenstvím, které se uskutečnilo v jejím lůně, rovněž si přivlastnila tuto radost a tuto naději v kantiku Magnificat: *Má duše jásá v Bohu, mém Spasiteli*. Ona se přitom nepokládá za privilegovanou uprostřed neplodného národa, naopak předpovídá i jemu sladké radosti a zázračné Boží mateřství, protože jeho milosrdenství bude trvat *z pokolení do pokolení těm, kteří se ho bojí* (Lk 1,47.50).

To dosvědčuje toto požehnané místo. Za sedm let se sem vrátíte, abyste oslavovali stoleté výročí první návštěvy, kterou zde učinila Paní „přišla z nebe“ jako Učitelka, která uvádí malé vizionáře do důvěrného poznání trinitární Lásky a vede je, aby okusili samotného Boha jako tu nejkrásnější věc lidského života.

Pokračování na str. 12

Tam, kde se nadále slaví liturgie podle tradičního římského misálu, začíná mešní obřad slavnostním zpěvem: *Velebena buď svatá Trojice a nerozdlílná Jednota! Oslavujeme ji, neboť s námi učinila milosrdenství. Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!* Je to vý-

stižné vyjádření pocitů, které by měly o této slavnosti naplňovat a rozechvívát každou věřící duši. Naše spása je skutečně úžasným dílem Trojice božských Osob, ale je to současně velkolepé zjevení Boží podstaty, moudrosti a dobroty. Toto Boží zjevení představuje něco jako punc pravosti jediného náboženství, protože jen ono odpovídá podstatě a nejvyšší velebnosti a svatosti jediného Boha. Právě ta okolnost, že trojjediný Bůh pro nás zůstává vzneseným tajemstvím, před kterým se můžeme jen sklonit v hluboké víře s pokorou a úctou, dává nám na druhé straně jistotu, že nevěříme v něco, co by si mohli vymyslet a vytvořit sami lidé, jak je tomu v podstatě u všech ostatních „náboženství“, ale že máme co do činění s jedinečným a nejvyšším kultem, který nám daroval sám Bůh jakožto jediný kult, jakým si výslovně přeje být od svých tvorů uctíván. Omilostněné duše, kterým Bůh dopřál tu

milost, že již za svého pozemského života v mystickém vytržení mohly nahlédnout pod závoj tohoto největšího tajemství, tj. tajemství vnitřního života trojjediného Boha, nejsou schopny nám

Editorial

o tom nic bližšího sdělit prostě proto, že k tomu ve svém lidském slovníku nemají vhodné a přiměřené výrazy, jimiž by se mohly s námi o svou zkušenost podělit. Zůstává ovšem skutečností, že trojjediný Bůh je jediný možný Bůh. Ve Starém zákoně je tato Boží podstata naznačena, i když není ještě plně zjevena. Tím, že islám ji nepřijímá a odmítá, sám se degraduje. Kdyby měl být Alláh z Koránu skutečným zjevením Boha, znamenalo by to, že Bůh zapřel sám sebe.

Je pro nás nedocenitelné významání a čest, že se jako katolíci křesťané můžeme hlásit k Nejvyššímu jedinému pravému Bohu a žít a jednat v jeho jménu. Co může být více povzbuzující, než vědomí, že Ten, od něhož pochází celý vesmír, se zaliběním přijímá od nás všechno, čím ho můžeme oslavovat. Samozřejmě součástí naší každodenní ranní modlitby by mělo být naše díkyvdání, že jsme

k nezaslouženému daru existence a života dostali od trojjediného Boha ještě mnohem větší dar: být organicky začleněni do jeho živého božského organismu. Stalo se tak slavnostně, když jsme byli pokřtěni *ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého*.

Modlitby, kterými se výslovně obracíme současně ke všem třem božským Osobám, patří k těm nejkratším, ale právě proto by měly být nejen těmi nejčastějšími, ale také nejvroucnějšími. Jsou to „znamení kříže“ a malá doxologie „Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...“

Modlitba Gloria Patri... Sláva Otci... byla původně střelnou modlitbou, kterou sv. Jeroným poslal papeži Damasovi I. Ten v souvislosti s revizí římské liturgie chtěl, aby invocace Gloria Patri byla zařazena do breviáře na konci každého žalmu. Protože je obtížné, aby ten, kdo se modlí breviář, uvažoval o každém verši, je to dobrá a zbožná možnost vzdát alespoň na konci žalmu chválu Nejsvětější Trojici. Tato modlitba se stala jednou z tzv. doxologií neboli ustálených modliteb k hlásání Boží slávy. Je to současně nejkratší vyznání víry v jediného pravého Boha, k jehož podstatě patří, že je jeden ve třech Osobách.

Pokračování na str. 13

Před tváří Boží velikosti

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní slavnosti

*Ještě mnoho věcí bych vám měl povědět,
ale teď byste to nesnesli.*

Dnes je svátek Boží velikosti. Kdy jindy můžeš tak prohloubit svou pokoru a s ní i vděčnost, že ti Bůh svou velikost nejen zjevuje, ale dává ti podíl na svém věčném a nekonečném životě?

Skutečnost trojjediného Boha je tajemství všech tajemství. Nikdy by ti představa nevystižitelné Boží podstaty nepřišla ani na mysl, kdyby ji lidem nezjevil On sám. Pán o ní hovoří právě dnes: *Všechno, co má Otec, je mé. Duch pravdy z mého vezme a zvěstuje vám.* O třech Božských Osobách se tedy nejen dovídáš, ale především je zakoušíš, protože každá z nich a každá po svém ti prokazuje nekonečnou, ničím nezaslouženou a zcela nedocenitelnou lásku: Stvořitel – Spasitel – Posvětitel: nevyjadřují jejich tituly právě to, co Bůh učinil s tebou a pro tebe?

V tom se zjevuje jeho moudrost, že na tebe myslí od počátku svých plánů, *dříve než povstala země.* Měl tě na mysli při všem svém stvořitelském díle. Když *rozpínal nebesa, určoval moři jeho meze,* při všem tom mu byla průvodcem myšlenka na tebe jako na jeho *nejmilejší dítě,* neboť všechno své stvořitelské dílo vykonal proto, *že jeho rozkoší je stýkat se s lidmi.*

Všechno, co vzešlo z jeho ruky, je tak nesmírné a hluboké, že nikdy nedohlédneš jeho konce. Čím dále proniká tvé poznání, tím větší *délka, hloubka i výška*⁽¹⁾ se teprve objevuje. A přece, i když jsi uprostřed jeho díla méně nežli prášek, jsi největším z jeho děl, protože všechno ostatní stvořil pro tebe, člověče. Žádného z nespočetných nebeských těles se neptal, zda chce přijmout svého Stvořitele a poklonit se mu; vymezil jim jejich běh a ona bezvýhradně kráčí po svých drahách. Jen tobě dal na vybranou, abys jej oslavil tím, že se sám a zcela svobodně a vědomě skláníš před jeho věčnou moudrostí a přijímáš jej jako svého Otce.

Velikost Boží moudrosti je v tom, že počítala i s lidským odmítnutím, a přesto se nevzdala svého věčného plánu, neboť znala i jiný způsob, jak naplnit svou rozkoš *stýkat se s lidmi.* Když člověk svévolně nechtěl setrvat v Boží společnosti a vzdálil se od svého

Otce, Bůh sám se sklonil, sestoupil k němu a *přebýval mezi námi*⁽²⁾. Přišel ti zopakovat svou nabídku způsobem, který přesahuje všechno očekávání: *Tak miloval svět, že dal svého jediného Syna.*⁽³⁾

Pán celé tři roky vysvětloval učedníkům veřejně i důvěrně odvěky plán své božské moudrosti a lásky. A když přišel čas, aby se vrátil k Otci, musí konstatovat, že to, co nám chce ještě říct, je tak nesmírné a tak přesahující, *že bychom to nesnesli.* Již jednou se to stalo, když v Kafarnaum oznamoval dar Eucharistie⁽⁴⁾. Někteří učedníci jeho řeč opravdu *nesnesli.* Vzpomeň si na to, kdykoliv se ti zdá, že jeho slovo je neslučitelné s tvými představami a tvými zkušenostmi.

Stačí však, aby ses stále vracel k tomu, co je pro tebe nejpodstatnější: že Bůh je ve všem, co mluví i co koná, oceánem, který nemá břehů, a ty jsi před ním méně nežli skořápka, kterou však dokáže naplnit svým světlem božský Utěšitel.

Uvaž, jak »maličkým« se musí stát Nekonečný, aby mohl přebývat v tobě! Není to ve skutečnosti nejvyšší projev jeho velikosti? Ty však jsi maličký ze své podstaty. Uvaž tedy, jak je to pro tebe bláhové, dělat

ze sebe velikého! Může být větší troulalost než vystupovat jako soudce jeho soudů a vybírat si, co se ti líbí a co ne, jakou poctu mu vzdáš a jakou odmítneš? Vždyť i kdyby se ti zdálo, že je ti o něm všechno jasné, nepřestáváš stát jen před branami velkých Božích tajemství, která zatím poznáváme jen *jako v zrcadle, nejasně,* neboť *nylny poznáváme jen nedokonale*⁽⁵⁾. I pro dnešní nadmíru sebevědomé křesťany platí slova Juditina: *Vždyť nevystihnete ani hloubku lidského srdce a nepochopíte lidské úvahy, jak chcete probádat Boha, který to všechno učinil, poznat jeho úmysl, porozumět jeho smýšlení?*⁽⁶⁾ Jsi pyšný na to, čeho všeho tvá mysl nedosáhla a co všechno tvůj um nedokáže, a zapomínáš na věčnou platnost slova Hospodinova: *Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.*⁽⁷⁾

Jestliže nikdy nebudeš u konce ani v poznávání jeho díla, které vyšlo z jeho ruky, jak bys mohl poznat Tvůrce samého? Poznávání Boží tajemství je něco zcela jiného než pronikat do záhad stvořeného světa. Poznávání Boha znamená uznávat jeho nekonečnou svatost, vznešenost a nepochopitelnou dobrotivost a milosrdenství a sklánět se před ním v nejhlubší možné pokoře

Liturgická čtení

1. čtení – Pr 8,22-31

Toto praví Boží Moudrost: „Hospodin mě vlastnil na počátku svých plánů, od pradávna před svými skutky. Od věčnosti jsem utvořena, od začátku, dříve, než povstala země. Než byly propasti, jsem se narodila, než byly prameny, bohaté vodou, dříve, než byly zaklíněny hory, před pahorky jsem se narodila, dříve, než učinil zemi a shromáždění vod, první hroudy země. Byla jsem tam, když rozpínal nebesa, když nad propastí vyměřoval obzor, když na výsostech upevňoval oblaka, když dával sílu pramenům oceánu, když určoval moři jeho meze, aby vody nepřekročily jeho břehy, když upevňoval základy země, tu jsem u něho přebývala jak nejmilejší dítě, den co den jsem byla jeho potěšením, před ním jsem si v každou dobu hrála, hrála jsem si na okruhu jeho země, rozkoší mi bylo stýkat se s lidmi.“

2. čtení – Řím 5,1-5

(Bratři a sestry!) Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chloubka je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha.

Ale nejen to! Chlubíme se i souzenými. Víme přece, že soužení plodí vytrvalost. Vytrvalost plodí osvědčenost, osvědčenost plodí naději. Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.

Evangelium – Jan 16,12-15

Ježíš řekl svým učedníkům: „Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí.“

a účtě. Neboť tak jako nejsi schopen plně poznat svého Boha, Stvořitele a Otce pro jeho nekonečnost, tak nejsi schopen prokázat mu v náležitě míře úctu, jakou zasluhuje. Jak se máš zachovat před svým Bohem, když sám jeho Syn *padá před ním tváří k zemi*⁽⁸⁾? Připoj se k maličkým, z jejichž *úst si připravil slávu,* a na kolenou vyznávej: *Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné je tvé jméno? Co je člověk, že na něho myslíš?*⁽⁹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Ef 3,18; ⁽²⁾ Jan 1,14; ⁽³⁾ Jan 3,16;

⁽⁴⁾ srov. Jan 6,60; ⁽⁵⁾ 1 Kor 13,12; ⁽⁶⁾ Jud 8,14;

⁽⁷⁾ Iz 55,9; ⁽⁸⁾ srov. Mt 26,39; ⁽⁹⁾ resp. žalm 8.

Bez Medjugorje bych tuto roli nikdy nehrál

Rozhovor s Jimem Caviezelem, představitelem Krista ve filmu Umučení Krista

Svou hlavní roli ve filmu Umučení Krista režiséra Mela Gibsona stal se Jim Caviezel světovým. Působivé představení bičování a ukřižování byly námětem mnoha diskusí o víře. Udála se celá řada obrácení v souvislosti se zhlédnutím tohoto filmu.

Kdo je tento Jim Caviezel? Představil se v rozhovoru pro vídeňský časopis „Oáza míru“.

Jime, můžeš nám vyprávět, jak ses dověděl o Medjugorje?

Moje žena byla v Medjugorje, právě když jsem v Irsku natáčel film „Monte Christo“. Práce se příliš nedařila, i když jsem pracoval sedm dnů v týdnu. Zavolala mně a z jejího hlasu jsem vycítil, že se s ní stala nějaká změna. Začala mi vyprávět o Medjugorje a o tom, že jeden z vizionářů jede do Irska. Přerušil jsem ji slovy: „Podívej se, já mám vážnou práci a nemůžu se zabývat nějakým vizionářem.“ Kromě toho jsem si myslel, že jako katolík nemusím brát vážně Fatimu, Lurdy nebo Medjugorje. Navíc jsem si vzpomněl, jak jsme spolu s přáteli v katolické škole byli nejdříve nadšení událostmi v Medjugorje, ale když jsme se dověděli, že místní biskup zjevení odmítl, ztratili jsme o ně zájem.

Vizionář Ivan Dragičević přijel do Irska. Pro mne však bylo jasné, že pro něho nemám čas a musím pracovat non stop. Ale pak se ve čtvrtek partnerovi Richardu Harrisovi udělalo špatně a já jsem dostal pro zbytek dne volno. Tak jsem mohl být přítomen zjevení. Stál jsem zcela v zadu v plném kostele a neměl jsem představu, co se přede mnou děje. Ale když v okamžiku zjevení vedle mě jeden muž z invalidního vozíku padl na kolena, ohromilo mě to a hlavou mi proběhla myšlenka: Ten postižený klečí na studené kamenné zemi i přes velké bolesti a modlí se!

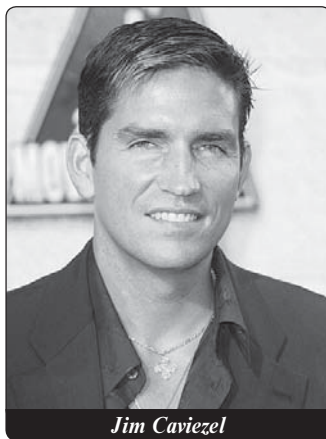
Dnes vím, že jen Bůh mě tak přesně znal a věděl, kam mě má poslat.

Ať to zní jakkoliv divně, příští neděli jsem měl nečekaně opět volno a mohl jsem se setkat s vizionářem Ivanem, což bylo zvláštní přání mé ženy. Během zjevení jsem klečel vedle něho a řekl jsem si ve svém srdci: „O.K., jsem zde, jsem připraven, dělej se mnou, co chceš.“ V tom okamžiku jsem pocítil, jak mě něco naplňuje, bylo to prosté, a přece jedinečné. Když jsem vstal, hrkly mi slzy do očí a já jsem začal z celého srdce plakat.

Ivan mi řekl: „Jime, člověk si vždy najde čas pro to, co miluje. Když někdo nemá čas a náhle potká děvče, které miluje, udělá si pro ně čas. Důvod, proč někdo nemá čas pro Boha, je ten, že ho nemiluje.“ To mě zasáhlo, a já jsem se ptal sám sebe, zda mám čas pro Boha. Pak Ivan pokračoval: „Bůh tě volá, aby ses modlil srdcem.“ V tom okamžiku se otevřelo okno mého srdce. Nikdy předtím jsem si nemyslel, že je něco takového možné.

Jim a jeho žena Kerri

Jim Caviezel

Šli jsme do restaurace a já musím říct, že mi jídlo a pití nikdy tak nechutnalo jako ten večer. Něco se ve mně začalo měnit. Často mi chtěla moje žena přinést růženec, a já jsem vždy odmítl. Teď však jsem se ho chtěl modlit, i když jsem nevěděl přesně, jak. Jednoho rána jsem řekl šoferovi, který mě denně vozil na místo natáčení: „Nevím si ce, co si o tom budete myslet. Ale já bych se chtěl modlit růženec.“ K mému překvapení odpověděl: „O.K., můžeme začít.“

V něžném světle lásky, kterou jsem teď v sobě pocítil, jsem začal poznávat, kde vlastně stojím, kolik pokušení jsem měl, kde byly moje pocity, jak slabý jsem byl a jak jsem vnitřně odsuzoval lidi.

Kdy jste přišel poprvé do Medjugorje?

Po skončení natáčení, které bylo na Maltě, jsem se rozhodl, že pojedou do Medjugorje. Byl jsem plný vnitřního očekávání.

Bylo mi dvacet let, když jsem slyšel vnitřní hlas, že bych se měl stát hercem. Když jsem o tom vyprávěl svému otci, odpověděl: „Jestliže Bůh něco chce, pak jistě jen to, aby ses stal knězem. Proč by ses měl stát hercem?“ Ani já jsem to tehdy nechápal. Teď jsem si znovu položil otázku, zda je to vůle Boží; já jsem se stal hercem proto, abych vydělal mnoho peněz a byl bohatý. Viděl jsem ve světě nerovnováhu mezi těmi mnohými, kteří mají mnoho, a mnohými, kteří mají málo na živobytí, a byl jsem si jist, že Bůh to tak nechce a že

i já se musím rozhodnout, čemu chci sloužit: zda bohatství, které mi nedaruje trvalou radost, nebo Bohu, který mě chce vést.

Medjugorje mi připomnělo Betlém a já jsem myslel na to, že tak jak se Ježíš narodil v malém místě, tak se zjevuje Matka Boží v tomto chudém kraji „mezi horami“. Čtyři dny v Medjugorje byly pro mne jako prožítí hráze.

Na začátku mě ještě překvapovalo, jak mnoho se zde lidé modlí. Viděl jsem v tom podobnost s basketbalovým hřištěm, kde si také člověk nezahraje jen jednou, ale vrací se sem znovu a ustavičně. A konečně i ve škole se nepřednáší jen jednou za den, ale stále a vždy znovu.

Během prvního dne jsem při modlitbě pociťoval vnitřní neklid, protože jsem nebyl zvyklý tolik se modlit, a prosil jsem Boha, aby mi pomohl. Ale po čtyřech dnech jsem nechtěl nic jiného než se modlit. Protože vždy, když jsem se modlil, cítil jsem, že jsem spojen s Bohem. To je zkušenost, kterou bych přál každému katolíkovu. Možná jsem v dětství takovou zkušenost měl, ale zapomněl jsem na ni. Nyní mi byla znovu darována.

A tato zkušenost trvá nyní i doma. V mé rodině prožíváme svátosti společně. S dětmi se denně modlím růženec cestou do školy. Když jsem jednou hned nezačal, zahájil modlitbu můj syn.

Když jsem přišel do Medjugorje podruhé, hledal jsem zkušenost své první návštěvy. Tentokrát to však bylo jiné. Po obědě mě poutníci pozvali, abych jel s nimi do Širokého Brjegu k P. Jozo Zovkovi. Především si to přála moje žena. P. Zovka jsem neznal, ale to, co jsem o něm slyšel, na mě velice zapůsobilo. Šel jsem k němu, on mi položil ruce na hlavu, a já jsem jemu udělal totéž. V tom okamžiku jsem v sobě slyšel slova: „Miluji tě, bratře. Tento muž miluje Ježíše.“ P. Jozo se spontánně obrátil ke tlumoč-

nici a ptal se mě chorvatsky, kdo jsem a že by se mnou chtěl mluvit. To byl začátek našeho přátelství, které trvá dosud.

Tehdy jsem právě dokončil natáčení „Umučení Krista“ a já jsem stále vnitřně prožíval různé síly, které mě chtěly odradit od toho natáčet tento film.

Můžeš nám vyprávět, proč jsi to prožíval a jaký je vztah mezi tímto filmem a Medjugorje?

Jistě znáš rčení „překročit Rubikon“, to znamená, že se nemůžeš vrátit. Film „Umučení Krista“ byl pro mě něčím takovým. Bylo mi právě 33 let, když začala práce na filmu, měl jsem tedy stejný věk jako Ježíš při svém umučení. Stále a stále jsem měl pochybnosti, zda jsem hoden představovat Ježíše. Ivan Dragičević mě povzbudil a řekl, že Bůh si nevyhledává toho nejlepšího, že to vidí sám na sobě.

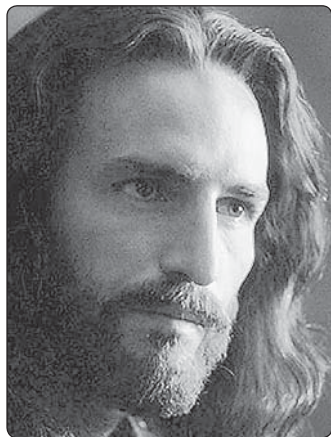
Bez Medjugorje bych tu roli nehrál, protože právě tam se mé srdce otevřelo pro modlitbu a svátosti. Věděl jsem, že Ježíši, kterého mám představovat, musím být zcela nablízku. Denně jsem chodil ke zpovědi a na adoraci. Na mši svatou přicházel i Mel Gibson pod podmínkou, že bude slavena jen v latině. To bylo pro mne dobré, protože jsem se tak učil latině.

Stále znovu přicházela pokoušení, proti kterým jsem se musel bránit, a tak jsem v tomto boji prožíval velký vnitřní klid. Např. ve scéně, kde se ke mě vrhne Maria, Matka Boží, a já říkám: „Hle, všechno činím nové.“ Scénu jsme natáčeli čtyřikrát, a já jsem cítil, že to stále ještě není ono. Pak někdo ždunchl do kří-

že a moje levé rameno se vykloubilo. Při té náhlé prudké bolesti jsem ztratil rovnováhu a kříž mě přitiskl k zemi.

Spadl jsem tváří na zaprášenou zem a ihned vyrazila krev z mého nosu a z úst. Opakoval jsem k matce slova: „Hle, všechno činím nové.“

Rameno mě příšerně bolelo a já jsem objal pomalu kříž a pocítil jsem, jak je drahocenný. Zde jsem přestal hrát, byl to Ježíš, který vystupoval jako odpověď na moje modlitby: „Chci, aby lidé viděli tebe, Ježíši, ne mne.“

Ustavičná modlitba růžence – nevím, kolik jsem se jich během natáčení pomodlil – mne naplňovala zvláštní atmosférou. Věděl jsem, že nesmím utéct ani odejít, jestliže jsem chtěl týmu něco sdělit. Většina Medjugorje neznala, byli pouhými herci, a my jsme byli šťastni, že jsme je získali. Ale jak jsem jim měl sdělit Medjugorje, když ne svým životem? Medjugorje pro mě znamenalo žít ze svátostí a z jednoty s církví.

Skrze Medjugorje jsem začal věřit, že Ježíš je skutečně přítomen v Eucharistii a že mi odpouští mé hříchy. V Medjugorje jsem zažil, jak mocný je růženec a jakým darem je každodenní mše svatá.

Jak mohu pomoci lidem, aby více věřili v Ježíše? Pochopil jsem, že se to může stát, když bude Ježíš skrze Eucharistii přítomen ve mně a lidé budou vidět Ježíše skrze můj život. Když se točila scéna Poslední večeře, měl jsem ve zvláštní vnitřní kapse relikvie svatých i malou částku Kristova kříže.

Tolik jsem si přál, aby Ježíš byl zcela přítomný, že jsem prosil kněze, aby vystavil Nejsvětější svátost. Nejdříve nechtěl, ale já jsem naléhavě prosil, protože jsem byl přesvědčen, že lidé ho ve mně spíše poznají, když se budu na něho dívat. Kněz stál s Eucharistií v ruce těsně vedle kameramana a s ním se ke mně přibližoval. Když lidé vidí ve filmu světla v mých očích, ve skutečnosti vidí Ježíše, odraz konsekrované hostie v mých zorničkách.

Tak tomu bylo při scéně ukřižování: kněz byl přítomen a držel v rukou Eucharistii a já jsem se ustavičně modlil.

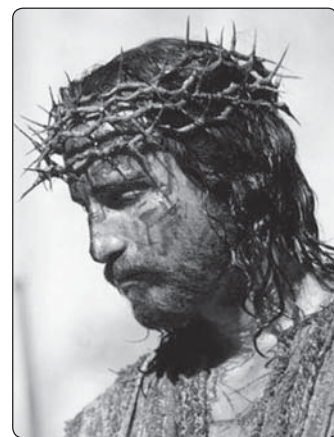
Největším nárokem pro mě při natáčení nebylo, jak jsem původně myslel, naučit se texty v latině, aramejštině a hebrejštině, nýbrž bylo to tělesné utrpení, které jsem musel zvládnout. Tak jsem měl při poslední scéně vykloubené rameno, které

vždy znovu vyskočilo, když někdo ždunchl do kříže. Při bičování jsem byl dvakrát zasažen důtkami a to mi způsobilo 14 cm dlouhé rány, moje plíce byly plné tekutiny a postížené zápallem plic. K tomu přistupoval chronický nedostatek spánku. Celé měsíce jsem vstával ve tři hodiny, protože maskování trvalo osm hodin.

Zvláštním nárokem byl chlad, teploty byly málo nad nulou, to mě trápilo zvláště při ukřižování. Mým kostýmem bylo jen tenké lněné plátno.

Při posledním záběru byly mraky velice nízké a náhle udeřil blesk do kříže, na kterém jsem byl připevněn. Náhle nastalo hrozné ticho a já jsem cítil, jak se mi ježí vlasy. Asi 250 lidí, kteří byli kolem mne, vidělo, jak moje tělo zazářilo a z obou stran byla moje hlava ozářena ohněm. Mnozí z nich byli šokováni, když to viděli.

Pro mě bylo „Umučení Krista“ jeden jediný film velké lásky. Současně vidím, jak je Ježíš dnes kontroverzní, snad více než

tehdy. A já prožívám, že ačkoliv stvořený svět je ohrožen tolika faktory, které jsou zdrojem úzkosti, víra v Ježíše je zdrojem radosti.

Myslím, že nás Bůh v těchto dnech volá zvláštním způsobem a že mu musíme odpovědět – ve svém srdci a svým životem.

Děkuji za rozhovor.

*Interview s Jimem Caviezelem
vedl Dr. Christian Stelzer
z Oase des Friedens, Wien
Překlad -lš-*

GALERIE SVATÝCH KNĚŽÍ

Bartoloměj Holzhauser**Sůl země, světlo světa**

„Zvětralá sůl“ nebo „světlo pod nádobou“ nejsou k ničemu. Taková sůl se podle Ježíšových slov nehodí k ničemu, než aby byla vyhozena a lidé po ní šlapali (srov. Mt 5,13).

Těmito tvrdými slovy dal Ježíš učedníkům najevo, že talenty, které jsme obdrželi od Boha, musíme brát vážně. Bůh od nás očekává plody. Jenom „listí“ nestačí. Strom bez ovoce? „Porazte ho!“

Totéž je třeba říct o lenivém služebníkovi, který svůj talent jen zahrabal do země.

Od svých kněží a řeholníků očekává Pán nesporně více plodů než od laiků. V tom spočívá hluboký smysl panictví a panenství, život těch, kteří se zavázali k celibátu.

Z těchto motivů byl ve Francii v roce 1642 založen seminář sv. Sulpicia. Jeho zakladatel Jean-Jacques Olier dospěl k poznání, že svěští kněží na mnoha místech přináší málo „ovoce“. Je třeba vystoupit proti náboženské vlažnosti, k tomu je potřebný zástup zapálených apoštolů. Je zapotřebí kněží, které Matka Boží formuje podle Ježíšova Srdce. A dosáhl velmi mnoho. Žeň byla velká.

V Německu ve stejné době žil jeden kněz s podobnými ideály. Byl to Bartoloměj Holzhauser.

Narodil se 25. srpna 1613 jako šestý z jedenácti dětí v Laugny v diecézi Augsburg. V hodinu vzdáleném Wertingenu se mu dostalo hudebního vzdělání, zvláště ve zpěvu. Již v té době byl omilostněn různými zjeveními. Cestou do Wertigenu se mu zjevil Spasitel a jeho svatá Matka. Na nebi se přitom ukázal velký zářící kříž. Ale vedlo se mu jako Josefovi v Egyptě: vysmáli se mu a tropili si z něho posměch. V chlapci se však rozvinul hluboký smysl pro všech-

no nadpřirozené a velká touha po Bohu a jeho milosti. Neřekl Ježíš: „Blahoslavení jste, když vás budou tupit“?

Jeho otec byl chudý švec a nemohl ho podporovat při studiu. Vzal ho s sebou do Augsburgu a umístil v jedné ubytovně. Hoch zůstal odkázán sám na sebe. Zbyla jen žebrota.

Ve městě propukl mor a nakazil i chudého studenta. Z posledních sil se dovlék k jednomu kostelu, kde uctivali zázračnou Hostii. Ale dveře kostela byly zavřeny. Klekl na schody a náhle jako by ho někdo prudce udeřil do zad. Bartoloměj upadl do bezvědomí. Když se probíral, byl zcela zdrav.

Vrátil se do Laugny a nezbylo mu nic jiného než ševcovská dílna a práce na poli. Je to skutečně jeho životní povolání? Ne. S trochou ušetřených peněz a růžencem v kapse vydal se opět na cesty, tentokrát do Eichstätetu. Se vším se odevzdal do rukou Panny Marie a anděla strážce, jak mu důrazně doporučila jeho matka. Tu už pak nikdy neviděl, protože záhy po jeho odchodu zemřela.

Brzy nato se Bartoloměj ocitl v Neuburgu, kde mohl na jezu-

Bartoloměj Holzhauser

itské koleji začít studium. Jako člen místní mariánské kongregace složil slib čistoty. Studenta, který byl zcela bez prostředků, se ujal farář Leonard Mayr z kostela svatého Petra. Tento svatý a horlivý duchovní pastýř silně ovlivnil mladého studenta.

Po pětiletém studiu v Neuburgu odchází Holzhauser do Ingolstadtu, předního středoevropského centra protireformace. Na tamní jezuitské univerzitě v koleji Svatého Jeronýma může bezplatně studovat. Musí si však platit živobytí. Pomáhá si žebrotou a zpěvem, než konečně obdrží u jezuitů i stravu. 9. června 1636 získá doktorát teologie. Je však tak chudý, že nemá z čeho uhradit promoční poplatek.

I jako doktor zůstává Holzhauser pokorný a zbožný, modlí se často celé hodiny a nejraději se zdržuje v tamním kostele Panny Marie Vítězné. Vede se mu sice mnohem lépe, ale nezapomíná nikdy na nouzi svých bližních. Je to doba třicetileté války. Bartoloměj žebra pro žebračky, kterých je tu velké množství. Aby získal další osvětlení, tráví v kostele Panny Marie celé noci v modlitbě. A zde získá jistotu: Bůh chce, aby se stal světským knězem. Na jaře 1639 získá kněžské svěcení. Primici slaví o Letnicích v kostele Panny Marie Vítězné.

Holzhauser doplňuje své znalosti ještě několikaletým studiem teologie. Studium končí v roce 1640 licenciátem teologie. Stanе se prefektem mariánské kon-

gregace Annunciata, kterou vedou jezuité v Ingolstadtu.

O svém poslání měl jistotu již od roku 1635, kdy měl toto vidění: „V roce 1635 jsem byl v kostele a modlil jsem se vroucně za spásu světa, když jsem spatřil postavu Církve Boží jako nevěsty Kristovy. Její postava byla podobná jako postava Matky Boží. Pohnula mou duši k hluboké a silné lásce k Pánu Ježíši. Viděl jsem ji, jak naříkala, podobně jako lkala Panna Maria pod křížem. To celým mým nitrem silně otrásl. Znal jsem příčinu jejího zármutku a moje srdce vzdychalo v slzách. Učinil jsem slib, že budu horlivě pracovat pro Církev... začal jsem se za Církev mnoho modlit, protože Pán mi zjevil její nitro.“

Holzhauser měl ještě řadu dalších vidění: „Viděl jsem krásnou zemi... Uslyšel jsem hlas: »Prohrab tuto zem, kterou postavila moje pravice!« Začal jsem hrabat a spatřil jsem nesmírné množství krtků, kteří ji podryvali. A hlas mi řekl: »Tito krtci jsou nečistota a nepoctivost, modloslužba, rouhání a kletby.«“

Holzhauser pochopil. Do Kristovy církve se vplížili špatní kněží. Jejich neřesti ji tak hanobí, že není k poznání. Před Holzhauserem stojí velký úkol: Reforma světského kléru.

V okolí Ingolstadtu poznal několik vynikajících kněží. Chtěl je spojit do společenství. Jak? Opět pomohlo vidění: viděl velký dům postavený na výšině. Stále ještě řádila třicetiletá válka. Holzhauser musel uprchnout a dostal se do Altöttingu, kde své budoucí dílo svěřil Matce Boží. Pak šel dále do Salzburgu. Tamní světicí biskup obrátil pozornost Bartoloměje ke klásteru svatého Vavřince v Tittmoningu, kde mohl začít budovat svůj institut pro kněze. Byl to přesně ten dům, který spatřil ve viděních. Dílo začalo koncem června 1640. Holzhauserův vlastní bratr Melchior byl první, který zde později mohl slavit svou primici. Melchior zemřel 1658 jako farář v Budesheimu.

Další vidění volalo Holzhausera „do hor“. To se skutečnilo v roce 1642, když mu biskup svěřil péči o St. Johan v Leukentalu (Tyrolsko). Přesídlil tak a o Hromnicích začal své působení. Současně se stal děkanem a generálním vikářem v tyrolské části diecéze.

Tehdy neměl v úmyslu založit nový řád. Chtěl pouze obnovit „život Krista a apoštolů v neporušené čistotě“. Věnoval pozornost těmto bodům:

1. Věčná spása a posvěcení kněží.
2. Společné vlastnictví.
3. Bratrské soužití.
4. Vyloučení žen z farních budov.
5. Poslušnost k představeným.
6. Pastorační činnost.

Zdůrazňuje hlavně význam utrpení a kříže pro apoštolát.

Rozhovor s biskupem z Würzburgu zavedl Holzhausera do této diecéze. Jeho institut měl převzít péči o tamní kněžský seminář. Co mu mohlo být milejšího než ujmout se vzdělávání budoucích kněží? Začal s tímto úkolem v listopadu 1653. A pak přišlo povolání do Bingenu (diecéze Míšeň). „Dny v Bingenu byly nejkrásnějším obdobím jeho života. Jeho institut dostal mnoho přírůstků. On sám byl velmi oblíbený, ctěný a vyhledávaný zdola i shora,“ napsal jeho první životopisec.

V Bingenu dospěl Holzhauser k rozhodnutí přesadit svůj institut i do Anglie. Ale Bůh měl jiné záměry. Místo do Anglie přesadil svého služebníka Bartoloměje do svého věčného království. Holzhauser zemřel 20. května 1658 v 9 hodin ráno ve věku 44 let po 19 letech kněžské služby. Jeho institut vstoupil do 18. roku svého trvání.

Kromě svého institutu ovlivnil Holzhauser církev i svými spisy. Již jako student v Ingolstadt napsal svůj první spis „Láska k Bohu“. Jeho učedníci se měli vyznačovat především „pokorou“ a „rozlišováním duchů“, i to byly náměty jeho spisů. Velký význam přikládal knize „Pravidla institutu“, kde pojednává

KRITIKA Z RUSKÉ PRAVOSLAVNÉ CÍRKVE

Opat Ryabikh, mluvčí ruské pravoslavné církve, kritizuje opatry evropské politiky, kteří připouštějí zcela neomezenou kritiku náboženského přesvědčení, ale vůbec neposkytují věřícím lidem stejná práva, aby se mohli bránit. Tradiční křesťanské náboženství degradoval generální sekretář Evropské rady na pouhé „mýty a ideje“, jejichž kritika musí prý být v demokratické společnosti dovolena. To však je podle Ryabikha urážka všech těch, kteří věří. Současně jsou z veřejného života odstraňovány náboženské symboly.

PAPEŽ PŘED OBAMOU

Většina amerických katolíků je spokojena se způsobem, jakým Benedikt XVI. vykonává svůj papežský úřad. Negativně hodnotí jeho pontifikát 32 % katolíků. Nespokojeni jsou především se způsobem řešení případů sexuálního zneužívání. S politikou prezidenta Obamy je spokojeno jen 34 % katolíků, 66 % ji hodnotí negativně.

NÁBOŽENSTVÍ A FOTBAL

Trenér egyptského národního fotbalového mužstva Hassan Šehata dovoluje hrát jen muslimům, i když hráči jiné víry jsou schopnější. To je jen špička ledovce v seznamu forem pronásledování křesťanů a zvláště konvertitů v Egyptě. Muslim, který se stal křesťanem, nemá žádnou právní možnost dosáhnout, aby v jeho osobním průkazu byla zanesena změna vyznání.

PODPORA VĚŘÍCÍCH POLICISTŮ

Britská vláda podporuje finančně iniciativu sdružování křesťanských policistů. Organizace má již 2 000 členů a je přesvědčena, že síla víry a modlitba je účinným prostředkem při potírání kriminality. Má se tím posílit i vztah k místním církevním obcím, které propagují modlitbu za policisty a vyprošují jim ochranu a pomoc při objasňování zločinů. *Kath-net*

o „vnitřním: i „vnějším“ vedení institutu.

Velmi známým se stal v širokých kruzích svým pojednáním „Výklad 15 kapitol Zjevení svatého Jana“. Jsou to prorocky pojaté a vyložené dějiny církve.

Holzhauser měl styky s dušemi zemřelých. Připisuje se mu řada tělesných uzdravení. K vyhánění zlých duchů požadoval nejdříve přísné vědecké zkoumání a krajní opatrnost. Jeho současníci v něm viděli velkého světce.

Jeho institut připravil pro církev mnoho zbožných a vzdělaných kněží. Nekrolog pro léta 1658–1970 uvádí celkem 1595 členů. Mnozí se osvědčili jako vynikající faráři, věhlasní profesori v kněžských seminářích, projevíli svůj vliv na univerzitách a jako spisovatelé. Sedm z nich nastoupilo na biskupský stolec. Institut zdomácněl ve 12 němec-

kých diecézích. V zahraničí působil v Maďarsku, Polsku, Španělsku, Rusku a na Sicílii.

V roce 1770 zemřel v Míšni desátý a poslední hlavní představený dr. Unold. Ve zmaticích další doby institut zcela zanikl. V roce 1804 zrušila bavorská vláda jeho kněžský seminář založený v roce 1649 v Ingolstadt a později přenesený do Landsgutu.

Vnější formy Holzhauserova institutu světských kněží mohou někomu dnes připadat zastaralé, ale jeho vnitřní hodnoty jako zbožnost, horlivost pro duše, láska k vědě mají i dnes pro kněze zásadní význam.

Pokus biskupa Kettelera v Míšni obnovit institut bohužel ztroskotal. Jeho ideály udržuje při životě v Německu „Unio Apostolica“.

Holzhauser a jeho institut přikládali zvláštní význam mariánské účtě. Jeho životopisec

zdůrazňuje, že Holzhauser patří v 17. století k nejhodnovějším mariánským ctitelům. Holzhauser byl podobně jako svatý Bonaventura přesvědčen, že po patření na Boha je pohled na Pannu Marii tou největší radostí pro svatě v nebi (Summa gloria est, o Maria, post Dominum te videre). Před každým počinem se radil Holzhauser s Pannou Marií a svěřoval své dílo její mateřské ochraně. Uctíval Pannu Marii pod titulem Regina sacerdotum – Královna kněží. Kněží i studenti institutu měli povinnost modlit se mariánské hodinky a růžencem. Každodenní práce začínala adorací a litanii loretánskou. Holzhauser často pobýval v Altöttingu a v Einsiedeln. Kostel Panny Marie Vítězné v Ingolstadt je jeho „duchovní vlast“. Před jejím obrazem se modlil někdy celé noci. Všechno dělal s Marií a s ní všechno pro Ježíše.

„V jednotě je síla,“ říká přísloví. Společenství chrání před osamocněním. „Vae soli!“ – běda samotnému, říká Písmo svaté. Je jen málo světců, kteří jsou tak sjednoceni s Bohem, že se mohou zříct každého „pozemského doplnění“. Poustevníci jsou spíše výjimkou.

Ježíš nazval své společenství církev, Boží dům. Bůh je Otec a my jsme bratři a sestry. Máme i společnou Matku, kterou nám poslal Boží Syn s křížem. Maria je Matkou církve, Matkou všech jeho učedníků. Ona je Matkou v řádu milosti, prostřednicí a rozdělovatelkou všech milostí. Ona dále rozdává, co sama obdržela.

Když to Bartoloměj Holzhauser poznal, žil a jednal podle tohoto přesvědčení. Bez matky není života, ani v řádu přirozeném, ani v nadpřirozeném. Z tohoto vědomí čerpají křesťané a především světci. Skrze ni přichází život, plodnost a svatost.

S pomocí Boží a Panny Marie zahájil tak Bartoloměj Holzhauser v Německu protireformaci.

*Maria heute 5/2010
Přežil-lš*

Svatý František obrací heretiky

HROMADNÝ NÁVRAT LIDU KE KATOLICKÉ VÍŘE - DOKONČENÍ

Na druhý den slavnosti dal sabaudský kníže svým poddaným krásný příklad. Ozdoben drahým řetězem a v plášti, v jakém chodí řádoví rytíři na největší slavnosti, odebral se do kostela svatého Hippolyta. Tak se zúčastnil mše svaté, kterou sloužil otec Cherubín, a spolu se svým bratrem Donem Amadeem Sabaudským, markýzem Lullym a mnoha členy dvora, kteří se v noci vyzpovídali u apoštola, přistoupil ke svatému přijímání. Před svatým přijímáním promluvil k přítomným otec Cherubín s takovým zápalem, že všechny uchvátil. Po mši svaté odešel kníže s celým doprovodem do chrámu svatého Augustina na adoraci před Nejsvětější svátostí. Kolem 2. hodiny odpoledne tam přišel znovu. Tentokrát kázal otec Galesius. Hovořil na téma slova žalmu: *Zaradoval jsem se, když mi řekli, do domu Pánova půjdem.* Řekl, že katolická církev má všechny znaky pravdivosti, a proto se právem může nazývat Dům Páně. Večer na závěr tak krásného dne byl kníže přítomen ještě na jednom obřadu. Na ulici Svatého Kříže stál kdysi krásný krucifix, který heretici povalili. František Saleský dal zhotovit jiný a chtěl ho znovu postavit s co největší okázalostí. Aby mohl být přinesen v procesi, vystavili ho v kostele sv. Hippolyta. Členové Bratrstva Nejsvětější svátosti v bílých rízách odnesli kříž za velké účasti lidu na místo určení. Zde v přítomnosti knížete a biskupa za účasti čtyř tisíc věřících a za zvuku hudby a zpěvu i salv z moždířů byl kříž zasazen na místo a půda zahrnuta holými rukama bez pomoci náradí. I když byl kříž velmi těžký, stalo se tak velice

rychle, takže to přítomným připadalo jako zázrak. Kníže před křížem poklekl, uctil ho a políbil. Totéž učinili členové bratrstva a biskup. Po slavném *Te Deum* odvedl František procesí do kostela sv. Augustina na adoraci. Kníže nešel pod připravený baldachýn, ale klečel mezi lidem: byl přítomen i na kázání otce Cherubína, který mluvil o poutech, jaká svazují Nejsvětější svátost a Kříž, tato dvě velká tajemství lásky. Kazatel uvedl, že zvyk stavět u cest kříže pochází z dávných dob a rod sabaudských knížat se vždy vyznačoval v tomto směru velkou horlivostí. Za jeho obranu a šíření jeho slávy si vysloužil právo mít v erbů znak bílého kříže. Kníže setrval v kostele až do druhé hodiny po půlnoci, kdy měla čtyřicetihodinová pobožnost končit. Při závěrečném procesi byly ulice krásně osvětleny. Kardinál de Medicis byl ještě na mši svaté, kterou sloužil František, a pak opustil Thonon s nadšením ze všeho toho, co zde viděl a zažil.

Když se kníže vrátil do paláce, dostavili se k němu vyslanci z Bernu a žádali, aby udělil protestantům stejnou náboženskou svobodu v celém Chablais jako katolíkům a aby dovolil zůstat v oblasti alespoň třem pastorům.

Kníže odpověděl: „Od doby, kdy jste obsadili a přivlastnili si tuto provincii, ustavičně jste nutili lid, aby přijímal kalvínské novoty. Teď, když jsem ji získal zpět, takřka všichni moji podda-

Sv. František Saleský

ni si přeji, abych jim vrátil dávnou pravou víru. Nesmíte se proto divit ani mi mít za zlé, jestliže využívám svého práva a upravuji náboženské poměry ve shodě s přáním mého lidu, které pokládám za správné.“

Tato odpověď jim zavřela ústa a odešli s nepořízenou.

Heretici, kteří ještě v kraji zůstali, se houfně vraceli do katolické církve. Nebylo týdne, kdy by ženevský biskup nepřijímal konvertity, kteří se zřekli bludů. 3. října přišli do Thononu obyvatelé z Machilly a 800 osob z markrabství Lullin. Další den přišli občané z Bons a Saint Didier. 7. října se přišli smířit s církví farnosti Ballison, Douvaine, Filly, Messery, Hermance a několik dalších, které obrátil kapucín otec Sebastián. Tento neúnavný apoštol nešetřil námahy, aby získal co nejvíce vesničanů, a pomáhal jim i při práci na vinici. Ve čtvrtek přišly farnosti Cusy, Excenevexa Fessy, v pátek 300 osob z okresu Ternier, vzdáleného od Thononu osm mil. V sobotu přišli vesničané ze Saxel, Brens, Veigy, Corsier, Chavanex a Margencel. Přinesli s sebou kříž, který odedávna ve vsi uctivali. Když přišli heretici z Bernu, ukryli jej tak peč-

NAVRÁCENÝ KOSTEL

V Iskenderunu v jižním Turecku byl znovu posvěcen kostel, který byl vrácen syrské katolické církvi. Budova sloužila od 50. let turecké armádě, která ji používala dlouhá léta jako erotické kino. Objekt byl v posledních dvou letech na státní útraty restaurován.

Kath-net

livě, že ho tyrané nenašli. Otec Cherubín je tak chválil za jejich horlivost, že nemohli opanovat své vzrušení. Nakonec přišly soudní obce Tully, Vongy a prosily o přijetí do katolické církve. Tak se během dvou či tří týdnů zřeklo bludů na dva tisíce rodin. Další to měly v úmyslu.

Protože francouzský král Jindřich IV. nechtěl přiznat sabaudskému knížeti právo obsadit Ženevu, bylo rozhodnuto, aby se František odebral do Říma a přednesl celou záležitost paapeži. V takovém případě požadoval kníže dvě podmínky: aby katolíci měli v Ženevě plná práva a aby ženevskému biskupovi a kapitule byl vrácen všechn majetek, který jim byl odebrán.

Ještě před odjezdem zařídil František rozdělení almužen, které mu poskytl pro chudé sabaudský kníže. Posílal denně do vybraných míst bochníčky chleba. Jinde je sám rozdával. Vypadal při tom jak starostlivá matka uprostřed milovaných dětí. Neobvyklá dobrotá, která se zračila v jeho tváři, a jeho srdečné jednání zvyšovalo v očích chudých hodnotu přijatého daru. Světec se však nespokojil se zajištěním jejich hmotných potřeb, ale dodával vždy spasitelné slovo a modlil se s nimi vyznání víry a Desatero Božích přikázání.

Po splnění těchto povinností odebral se na několikadenní odpočinek domů do zámku Sales. Rodina z toho měla nesmírnou radost. Všichni obdivovali jeho ctnosti, zvláště jeho pokoru, díky které se zdálo, jako by světec neviděl na sobě nic dobrého, co by zasluhovalo pochvaly. Styk s ním u každého vyvolával pocit radosti a vděčnosti. Ale to všechno netrvalo dlouho. František se musel rozloučit a odejet do hlavního sídla křesťanského světa.

V době jeho nepřítomnosti ho sám sabaudský kníže zastupoval v jeho misijní činnosti. Zval heretiky do svého paláce s neobyčejnou laskavostí a získával si tak jejich důvěru. Měl

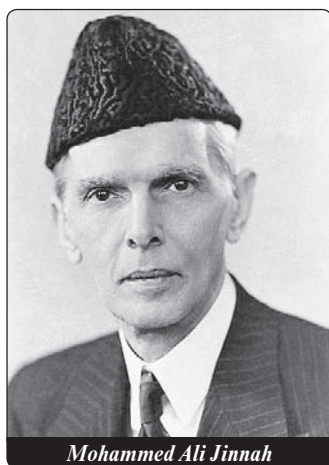

Pákistán

Pákistán je se svými 800 000 km² dvakrát tak velký jako Německo a Švýcarsko dohromady. Se svými 140 mil. obyvatel je třetí největší islámskou zemí. Vládne zde kontinentální suché klima s letními vedry 50 °C. Oblast Paňdžáb s největším zavlažovacím systémem světa je nesmírnou plodností přírody úplným kontrastem okolních pouští a horských oblastí.

Země čistých

Když skončilo koloniální panství Anglie v Indii, předložili muslimové požadavek na svůj vlastní stát. 14. srpna 1947 se Pákistán prohlásil za nezávislý

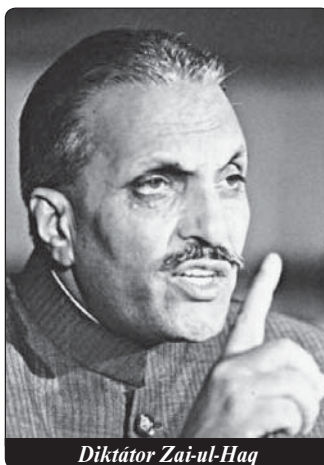

Mohammed Ali Jinnah

stát pod vedením svého vůdce Mohammeda Aliho Jinnaha. Jméno Pákistán je složeno z počátečních písmen různých provincií a znamená „Země čistých“. Jinnah byl vzdělaný muslim a respektoval křesťany a hinduisty. Původně byl přítelem Gándhího. Ten však s odloučením Pákistánu nesouhlasil. Jinnah jako otec národa slíbil, že v novém státě budou mít všichni stejná práva. Nikdo se neměl obávat muslimské většiny. V době své vlády usiloval o to, aby většinové islámské náboženství nemělo vládnoucí vliv v politice.

Jinnah však nemohl zabránit postupné radikalizaci. V 70. letech začala islamizace všech oblastí života. Za brutální vlády vojenského diktátora Zai-ul-Haqa bylo zavedeno právo šaria. Od roku 1986 platí zákon proti rouhání, který každou kritiku islámu trestá smrtí. I když někteří vládní představitelé by se rádi vrátili

li k poměrům z doby Jinnahovy, mají obavy z rostoucího vlivu Talibanu. Roste vliv fanatických muslimů, kteří prchají ze sousedního Afghánistánu. Jako chudí a nevzdělání jsou velmi náchyl-

Diktátor Zai-ul-Haq

ni k náboženskému fanatismu. Vojenská vláda se snaží ovládnout teroristické vlivy, ale nenávisť a násilí jsou trvalou hrozbou. V západních médiích se mluví o Pákistánu jen tehdy, když zde

dojde k teroristickým útokům. Pak se mluví o něm jako o nejnebezpečnějším území na světě.

Pro fanatické muslimy jsou křesťané podřadnými lidmi. Nemají žádná práva, jsou méněcenní, nečistí a zvláště v oblastech s velkými statky se s nimi jedná jako s otroky. Diskriminace se týká zvláště silně dívek a žen. I když křesťané žijí v chudobě, jejich příbytky jsou čisté a pečlivě upravené. Ženy v pestrých barevných oděvech a šátcích působí půvabně a důstojně. To často vyvolává závist sousedů. Stále dochází k násilným přepadením vesnic, zařízení a kostelů.

Loni v listopadu jsme navštívili zdejšího biskupa Andrewa Francise a jeho lidi. Mají ho zde rádi křesťané i muslimové. Chová naději na nový Pákistán v míru a spravedlnosti, bez násilí a bez teroru. „Musíme se modlit za konec války v Afghánistánu. Tato válka je podnětem k akcím proti křesťanům. Nejsem politik, ale modlím se za mír a za budoucnost světa. Musíme být opatrní, ale nesmíme ztratit odvahu. Mnoho muslimů hraje důležitou roli při uvolňování napětí. Víme, že odpuštění je silnější než násilí,“ říká biskup Francis.

Z *Leben 159*

Překlad -lš-

KRITIKA Z TÁBORA MUSLIMŮ

Na islámských internetových stránkách „Milli Görüs“ se İlhan Bilgü pozastavuje nad tím, jak jednostranně a neobjektivně informují např. „Spiegel“ a „Titanic“ o sexuálních aférách duchovních osob. Autor prohlašuje, že ten, kdo odmítá katolickou nauku, nemá tím právo urážet bezostyšně velkou část společnosti svými nechutnými komentáři. Autor poukazuje také na jednostrannost tisku, který vrhá své reflektory jen na církev, ale zcela ponechává stranou např. soukromou školu Odenwald, kde vyšly najevo velmi temné stránky její minulosti. Tato škola sexuální zneužívání přímo podporovala.

Kath-net

ODSOUZENÝ TERORISMUS

Britský učitel islámu Muhammad Tahir ul-Qadri vypracoval spis proti islámským teroristům. Kniha o 600 stránkách odsuzuje veškeré násilí. Sebevražední atentátníci jsou „určeni pro peklo“. Spis je přístupný v angličtině na internetových stránkách.

(kipa)

vrozenou výřečnost, ale také velmi dobré znalosti katolické víry a dokázal přesvědčivě vykládat její pravdy. Přesvědčoval je, aby se účastnili disputací s otcem Cherubínem. Pak šťastný vodil konvertity do kostela sv. Hippolyta, kde skládali do rukou biskupa vyznání víry. Jeho činnost se šířila po celém okolí Chablais. Když přišel do některé farnosti, shromažďoval nejvýznamnější občany a zvláště otcovský byl k těm, kteří přijali víru. Ostatním vysvětloval, že Bůh je jen jeden a jedna je i církev, mimo kterou není spásy. Všiml si také starostí a těžkostí vesničanů a slíbil jim potřebnou pomoc. Lid ho všude vítal a provolával: „Ať žije kníže-cí Jasnost! Ať žije katolická církev! Ať žije papež!“

Zajistil také potřebné důchody farářům a misionářům v Chablais. Souhlasil také s otcem Cherubínem, aby byla v Thomsonu otevřena svého druhu univerzita. Zajistil tisk a vydávání dvou listů. Založil také Pokladnici zbožnosti, jakousi banku, kde bylo možno získat úvěr s nízkými procenty. Před odjezdem zanechal v Thononu dva oddíly katolických Švýcarů. Pak odjel přes Simplon do Milána, kde se měl setkat se španělským královským párem.

František zvětšil jeho památku v předmluvě své knihy Traktát o Boží lásce:

„Kníže se vyznačoval velkou zbožností, stálostí, velkodušností a spravedlností. Více si cením toho, co vykonal v malém koutě svého panství k Boží slávě než jiných jeho slavných a okázalých činů. ...Dovolil Bohu, aby ho vedl podle své vůle. Použil všech svých sil i dobrého příkladu, aby přiměl lid k návratu do Církve. Po kruté zimě nastoupilo krásné jaro. Strom kříže pozvedl k nebi své větve a kolem se rozezvučel chrámový zpěv jako zpěv ptáků, rozkvetly vinice a na všechny strany zvoněla vůně života a spásy.“

(Konec)
Překlad -lš-

Biskup z Multanu

Velkoměsto Lahore leží v severovýchodním Pákistánu u indických hranic. V roce 1998 se zde sešly tisíce lidí k bohoslužbě v kostele svatého Antonína. Zvláště v úterý k bohoslužbám uzdravení přicházejí lidé z celé země. Někteří se se svými dětmi trmácejí dlouhé hodiny v autobusech a přicházejí unavení a vyčerpaní, ti, kteří jsou nemocní, doufají ve své uzdravení. Jsou to slepí, hluchí, postižení nemocní lidé všeho věku, muži i ženy a četné děti. Díky přátelům z Německa je zde malá umývárna s pitnou vodou pro všechny. Velké hrnce s rýží jsou připraveny na otevřeném ohni. Nikdo nesmí trpět nouzí. A tím méně křesťané, kteří jsou v této zemi často na posledním místě. Zde jsou všichni vítáni.

Tento kostel navštívila několikrát Matka Tereza, kterou pojilo s otcem Andrewem osobní přátelství. Byl rád, že její sestry patří k jeho farnosti a pracují s dětmi z ulice. Mluví se o tom, že se zde událo mnoho uzdravení a mnozí zde našli pomoc. Časem začali přicházet i muslimové a prosili o modlitbu a o radu ve svých záležitostech. Pater Andrew se snažil, aby tu byl pro všechny.

Bít budou pastýře a rozprchnou se ovce

Opět přišli za ním ti dva muži. Jako před několika dny, kdy kněz nebyl přítomen. Nyní měli uniformy, jako by byli od policie. Dnes si kněz pro ně udělal čas. Přijal je ve své kanceláři. Jeden z mužů stál shrbený a stěžoval si na bolest žaludku. Kněz si vzal stůl a zavřel oči k modlitbě. Shrbený se bleskově napřimil a vystřelil na kněze z nabitě pistole. Kulka vystřelená ze vzdálenosti 1,5 m minula cíl a zaryla se do stěny. Když vstoupil do místnosti kostelník s nápoji, stačil zabránit dalšímu výstřelu, který opět minul cíl. Do-

šlo k pěštní potyčce, kostelník srazil na zem a kněze zranil úderem pistole do hlavy. Krev potřísnila jejich oděv. Polekali se a utekli.

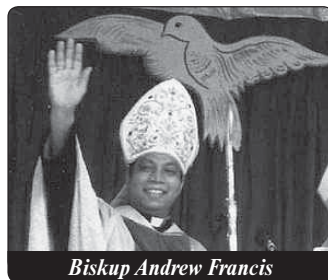
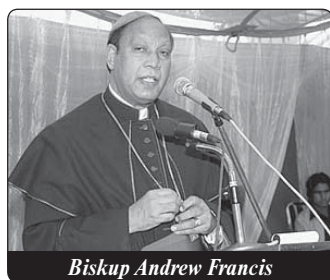
Rozhořčení a bolest z tohoto útoku zachvátila mnohé. Otec Andrewa tu milovali jak křesťané, tak většina muslimů. Ulehčení nastalo, když se kněz rychle zotavil a opět začal sloužit všem.

Dodnes nikdo neví, co to bylo za muže nebo kdo je poslal. Jedno bylo jisté: Bůh útoku zabránil, protože měl s P. Andrewem ještě mnoho plánů. Plánů spásy v této zemi, kde je mnoho nouze a bídy.

Život v milosti

Andrew Francis přišel na svět na severu Pákistánu v malé vesnici u města Sialkot. Později žila jeho rodina v Lahore. Jeho rodiče byli zbožní křesťané. Všechny děti navštěvovaly katolické školy. Andrew odešel do semináře v Karáči a rozhodl se pro kněžské povolání. 10. ledna 1972 přijal kněžské svěcení. Působil jako farář v různých farnostech, naposled u svatého Antonína v Lahore. Aby rozšířil své vzdělání o obor sociologie a filosofie, studoval několik let na univerzitě v Manile na Filipínách a napsal doktorskou práci z oblasti filosofie.

V roce 1985 vyučoval teologii v kněžském semináři „Kristus Král“ v Karáči a v základním semináři Panny Marie v Lahore. Založil duchovní hnutí „Sara-Gerhana“ (něco jako Duchovní hospodářství). Připojily se stovky lidí a mnoho rodin s dětmi. Hlavní zaměření je: adorace

Nejsvětější svátosti, Ježíšova přítomnost mezi námi a zasvěcení Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. V zemi, kde křesťané tvoří pronásledovanou menšinu 1,6 % obyvatel, nastal velký duchovní rozkvět. P. Andrew klade značný důraz na dobré vztahy s muslimským světem. Společně s islámskými duchovními a katolickými kněžími založil Komitét pro smíření a soužití náboženství. Podnětem k založení v roce 1977 bylo tragické přepadení křesťanských obcí v diecézi Multan v centru země. O křesťanech byly šířeny zlé pomlavy a 30 000 mužů zpusťovalo vesnice a zbořilo všechny kostely. Lidské životy byly ušetřeny, ale tito lidé přišli o všechno.

Náhodou táhla kolem vojenská jednotka, uviděla kouř a učinila dalšímu pustošení přítrž. Když přišel P. Andrew s islámskými duchovními do zpusťovaných vesnic a prosazoval smíření, vyvolalo to v Pákistánu velký ohlas. Islámští duchovní se křesťanům omluvili a jeden z nich si sypal na hlavu ve spáleném kostel popel z Bible. Tehdejší ministerský předseda přislíbil křesťanům pomoc na obnovení vesnic. V mešitách se konaly smírné modlitby.

Nový biskup pro Multan

Papež Jan Pavel II. se velice zajímal o situaci křesťanů v islámských zemích. Znal velmi dobře P. Francise z jeho působení v Papežském misijním díle pro mezináboženský dialog. Tak došlo k velkému obratu při jeho jmenování biskupem v diecézi Multan.

Začala pro něho nová cesta a nové poslání. Jeho svěcení 26. února 2000 slavily tisi-

ce lidí ze všech částí země. Byli tu muslimští představitelé i zástupce zahraničního úřadu z Islámábádu. Na mši svaté byli přítomni všichni řeholníci a kněží z Multanu, katolíci, protestantští a anglikánští věřící, mnoho muslimských přátel a vysokých duchovních. Byl to svátek radosti. Heslo nového biskupa zní: „Přijď, Duchu Svátý!“

Mládež tančila až dlouho do noci. Ale tento svátek znamenal také rozloučení s Lahore, světovým městem, odchod z kvetoucí farnosti, od mnoha přátel, z duchovní oázy.

Jeho úřad ho nyní vedl do Multanu, do velmi chudé diecéze, jejíž území zabírá i dva velké úseky pouště. Panují zde tvrdé klimatické podmínky, extrémní horka, sucho, písečné bouře, nedostatek vody a jakékoliv úlevy pro člověka. Křesťané na tomto rozlehlém území žijí ve velké bídě. Infrastruktura je zcela zhroucená, biskupské sídlo zpusťováno. Biskupův předchůdce zemřel již před několika lety, v posledních letech života oslepl; biskupské sídlo bylo neobyvatelné a vyžadovalo základní opravu. Při pastoračních návštěvách musel biskup cestovat tisíce kilometrů a nacházel farní budovy ve velmi špatném stavu. Úkolem nového biskupa se stalo přinést sem nejen čerstvou vodu Ducha Svatého, ale také ulehčit život lidí, kterým chybělo často i to nejnnutnější.

V jednom dopisu z prvních týdnů napsal slovy Bible: „Je dojemné cítit, že moje úsilí a povzbuzení vyvolalo mezi křesťany, kněžími a řeholníky v Multanu nové nadšení. Probouzí se zájem o novou cestu duchovního života a pastorační služby. Řekli mi, že v některých kostelích diecéze začali s každodenní adorací a zasvěcením Panně Marii. Aleluja!“ „I kdyby fíkovník nevypučel, réva nevydala plody, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, já budu přesto jásat v Hospodinu ke chvále Boha, který je má spása!“ (Hab 3,17-18) - Katedrála

ZÁSVĚTNÁ MODLITBA BENEDIKTA XVI. NEPOSKVRNĚNĚMU SRDCI PANNY MARIE

Maria, Neposkvrněné Matko, na tomto milostném místě, na které svolala láska tvého Syna, věčného Velekněze, nás, syny v Synu a jeho kněze, zasvěcujeme se tvému mateřskému Srdci, abychom věrně splnili vůli Otce.

Jsme si vědomi, že bez Ježíše nemůžeme nic dobrého vykonat (srov. Jan 15,5) a že jen skrze něho, s ním a v něm můžeme být nástrojem spásy pro svět.

Nevěsto Ducha Svatého, způsob v nás neocenitelný dar přetvoření v Krista. Ve stejné síle Ducha Svatého, která tě zastínila a učinila tě Matkou Vykupitele, pomoz nám, aby se tvůj Syn narodil i v nás. Církev ať je tak obnovena svatými kněžskými, proměněnými milostmi toho, který všechno činí nové.

Matko milosrdenství, tvůj Syn nás povolal, abychom se stali tak jak on sám světlem světa a solí země (srov. Mt. 5,13.14). Pomáhej nám svou mocnou přímluvou, abychom nikdy nebyli nevěrní tomuto vznešenému povolání, abychom nepodlehli svému egoismu ani lichotkám světa a lákání Zlého. Stráž nás svou čistotou, chraň nás svou pokorou, obejmí nás svou mateřskou láskou, která se odráží v mnoha duších tobě zasvěcených a která z nás činí pravé duchovní matky.

Matko Církve, my kněží chceme být pastýři, kteří nepasou sami sebe, nýbrž odevzdali se Bohu pro bratry a sestry a v tom nacházejí své štěstí. Nejen slovy, ale svým životem chceme říkat Pánu den co den: „Zde jsem!“

Pod tvým vedením chceme být apoštoly Božího milosrdenství a přinášet každý den plní radosti obět oltáře a všem, kteří o to prosí, udělovat svátost smíření.

Přímluvkyně a Prostřednice milostí, ty jsi zcela vstoupila do jediného a univerzálního Kristova prostřednictví, vypros nám od Boha zcela nové srdce, které miluje Boha ze všech sil a slouží lidem jako ty.

Řekni Pánu ještě jednou: „Nemají vína!“ (Jan 2,3), aby Otec a Syn vylili na nás Ducha Svatého jako k novému vyslání.

Plný úžasu a díky za tvou ustavičnou přítomnost v našem středu chci zvolat jménem všech kněží: „Kdo jsem já, že Matka mého Pána přišla ke mně?“ (Lk 1,43).

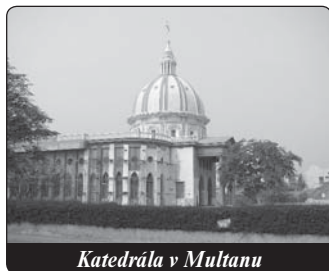
Maria, od nepaměti naše Matko, nepřestávej nás „navštěvovat“, těšit a chránit nás. Přijď nám na pomoc a zachraň nás ze všech nebezpečí, která nám hrozí. Tímto úkonem odevzdání a zasvěcení chceme tě hlouběji a dokonaleji přijmout pro vždy do svého života jako lidé a kněží.

Tvoji přítomností ať znovu rozkvetou poušť naší samoty a nad naší temnotou ať zazáří slunce a přinese nám po bouři opět klid, aby každý člověk spatřil spásu Pána, který nese jméno a tvář Ježíše, který se odráží v našich srdcích, tak aby byla stále jedno s tvým. Amen.

Fatima, 13. května 2010

diecéze Multan založené r. 1936 prochází nyní renovací. Během britské koloniální nadvlády se nacházela uvnitř vojenského prostoru a sloužila příslušníkům armády. Po vyhlášení nezávislosti daroval stát objekt katolické církvi. Areál pak do značné míry zpustl. Církevní provoz byl udržován nouzově. Po příchodu nového biskupa Andrewa začal nový, intenzivní náboženský život. Také katedrálu bylo nutno obnovit. Dosud představovala spíše sportovní halu. Nyní dostává odpovídající sakrální ráz. Na obnovu přispívají i islámské osobnosti. Vnitřní výzdobu provádějí umělci podle mozaik z Paňdžábu. Chrám dostal i kopuli, jaká podle východních představ odpovídá svatyni. Je to nyní nejvyšší bod města Multan.

Multan (2,6 mil. obyvatel) je město hnutí súfí, mystického směru islámu. Súfisté se věnují zvláště modlitbě a usilují o ponoření do božství. Je to mírumilov-

Katedrála v Multanu

ný a přátelský směr islámu. Právě zde je biskup Andrew velmi vážený jako muž Boží a muž modlitby. V této atmosféře buduje nové kostely, které jsou domovem pro vyhnané křesťany, ale také vyzařují pokoj a harmonii do svého okolí. Biskup má v plánu budovat především mariánské svatyně.

Zvláště mu leží na srdci mládež. Křesťané zde nemají mnoho šancí ke vzdělání. Proto biskup buduje především školy s kvalifikovanými pedagogy. Tak je mladým lidem z ubohých a chudých rodin otevřena brána k lepší budoucnosti. Škol je v diecézi 48. Navštěvují je i muslimské a hinduistické děti. Výuku islámu předepisuje stát. Ale žáci se zde učí křesťanským hodnotám. Vzdělání v této zemi není povinné a mo-

hou si je dovolit jen dobře placené horní vrstvy. V biskupských školách zajistil biskup i stravu pro ty, kteří přicházejí hlado-

vi. Pěstuje se zde i umění, divadlo a sport.

Ve školách Koránu se děti učí jen recitovat verše z této knihy, neučí se ani číst, ani psát. Děti již v raném věku pracují v cihelnách, při stavbě silnic nebo na poli za denní mzdu.

Biskup usiluje o dobré vztahy mezi náboženstvími. „Díky jeho úsilí a modlitbě není zatím

Multan cílem teroristických útoků,“ hodnotí biskupa místní obyvatelé. Úřady a armáda jsou biskupovi velmi vděčné za jeho úsilí o harmonii a pokoj. Říkají mu dokonce „muslimský biskup“.

Zúčastnili jsme se festivalu ke cti Matky Boží. Biskup nám řekl, že je to dílo Gizely Wagnerové a Sdružení žen. Cestou ke kostelu nás věřící zasypali růžovými květy. Bylo to nepopsatelné. Uprostřed islámského světa oslavovaly stovky lidí Matku Boží zpěvem při pontifikální mši svaté. Biskup dlouho kázal. Mezi účastníky bylo i mnoho muslimů. Někteří byli uzdraveni a vyvolalo to velké nadšení. Rozdávaly se zde růžence, které jsme přivezli z Evropy. Městští radní nás pozvali na večeři. Mezi hosty byl i jeden poslanec parlamentu.

Na modlitby za nemocné a biskupovo požehnání přicházejí tisíce lidí. Často jsou to i muslimové. On uzavírá do svých modliteb všechnu lidskou bídu. S biskupem se však modlí také silný tým spolupracovníků, kteří svou modlitbu provázejí postem.

Navštívili jsme i školu Koránu. Biskup nám vysvětlil, že jsme na území Talibanu. Ale na této škole učí i sám biskup. Přibližuje žákům lidské hodnoty podle evangelia. Nemá strach zde veřejně vyznávat svou víru a nosí vždy svůj biskupský kříž.

Když jeden vysoký důstojník, jehož manželství bylo bezdětné, obdržel díky biskupově modlitbě syna, vybudoval z vděčnosti vodovod. Nyní mají děti ve škole a lidé na biskupském území čistou pitnou vodu. V malém pavilonu si plní své nádoby a kanystry.

V poslední den návštěvy jsme zasadili v biskupské zahradě strom mango jako znamení našeho přátelství. Zažili jsme u něho a jeho věřících mnoho krásného. Ovšem celou dobu nás doprovázela policejní ochrana. Bohu díky, prožili jsme jen to dobré, ale teror byl všude na dosah ruky.

Z Leben 159

Překlad -lš-

URYCHLOVAT PŘEDPOVĚZENÝ TRIUMF – pokračování ze str. 2

Je to zážitek milosti, pro který se zamilovali do Boha v Ježíši do té míry, že Hyacinta zvolala: „Tak ráda říkám Ježíši, že ho miluji! Když mu to říkám mnohokrát, zdá se mi, že mám v hrudi oheň, ale nehořím.“ A František říkal: „To, co se mi ze všeho nejvíce líbilo, bylo vidět našeho Pána ve světle, které naše Matka nosila v hrudi. Tolik miluji Boha!“ (*Paměti sestry Lucie*, I, 42 a 126).

Bratři, když slyšíme tato nevinná hluboká mystická sdělení pasáček, někdo by se na ně mohl dívat s určitou závistí, že oni viděli, nebo se zklamanou odevzdaností toho, kdo neměl totéž štěstí, ale trvá na tom, že chce vidět. Těmto osobám papež říká jako Ježíš: *Jste na omylu, protože neznáte Písmo ani Boží moc* (Mk 12,24). Písmo nás vyzývá, abychom věřili: *Blahoslavení ti, kteří neviděli, a uvěřili* (Jan 20,29), ale Bůh, který mě zná důvěrněji než já sám sebe (srov. sv. Augustin, *Vyznání*, III, 6, 11) – má

moc přijít až k nám, zvláště skrze vnitřní smysly, takže duše přijímá líbezný dotek skutečnosti, která se nachází za hranicí smyslu a která uschopňuje dosáhnout toho, co nevnímají a nevidí smysly. K tomu se vyžaduje vnitřní bdělost srdce, kterou po většinu času nemáme z důvodu silného tlaku vnější skutečnosti, obrazů a zaměstnání, které naplňují duši (srov. Teologický komentář k poselství Fatimy roku 2000). Bůh k nám může přistoupit a nabídnout se našemu vnitřnímu vidění.

Navíc toto vnitřní Světlo pasáček, které vychází z Boží budoucnosti, je totéž Světlo, které

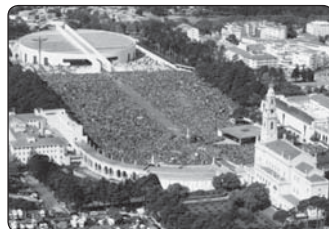
se ukázalo v plnosti času a přišlo pro všechny: vtělený Boží Syn. To je ten, který má moc zapálit i srdce nejchladnější a nej-

smutnější, vidíme to u učedníků emauzských (srov. Lk 24,32). Proto má naše naděje reálný základ, spočívá na události, která má místo v dějinách a která tyto dějiny současně překračuje: je to Ježíš z Nazareta. A nadšení, jaké vyvolala jeho moudrost a jeho spásná moc u tehdejšího lidu, bylo tak velké, že jedna žena uprostřed zástupu, jak jsme slyšeli v evangeliu, zvolala: *Blahoslavený život, který tebe nosil, a prsy, kterých jsi požíval*. Nicméně Ježíš odpověděl: *Spíše jsou blahoslavení ti, kteří slyší slovo Boží a zachovávají ho!* (Lk 11,27.28). Ale kdo má čas slyšet jeho slovo a dát se okouzlit jeho láskou? Kdo bdí v noci pochybnosti a nejistoty se srdcem

ponořeným v modlitbě? Kdo čeká na úsvit nového dne a udržuje zapálený plamen víry? Víra v Boha otevírá člověku horizont jisté naděje, která neklame; ukazuje solidní základ, o který je možno opřít beze strachu vlastní život; požaduje odevzdanost v plné důvěře do rukou Lásky, která drží svět.

Jejich potomstvo bude slavné mezi národy...oni jsou potomstvo, jemuž Hospodin žehná (Iz 61,9). Bude známý s nezlomnou nadějí, která oplodňuje v lásce a která se obětuje pro druhé, ale neobětuje druhé; jak jsme slyšeli v druhém čtení – *všechno omlouvá,*

všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží (1 Kor 13,7). Příkladem a podnětem k tomu jsou pasáčky, kteří ze svého života udělali oběť Bohu a soucit s druhými z lásky k Bohu. Ma-

dona jim pomáhala otevřít srdce univerzálnosti lásky. Zvláště blahoslavená Hyacinta se projevila jako neúnavná v soucitu s chudými a v oběti za obrácení hříšníků. Jedině s touto bratrskou láskou a soucitem se nám může podařit vybudovat civilizaci lásky a pokoje.

Bylo by iluzorní myslet si, že prorocké poselství Fatimy je uzavřeno. Zde znovu ožívá onen Boží plán, který klade lidstvu otázku od jeho počátku: *Kde je Ábel, tvůj bratr?* (...) *Krev tvého bratra volá ke mně ze země!* (Gn 4,9-10). Člověk dokázal rozpoutat cyklus smrti a teroru, ale nedokáže ho zastavit... V Písmu svatém se často objevuje, jak Bůh hledá spravedlivé, aby spasil lidské město, a totéž dělá zde ve Fatimě, když se Madona ptá: „Chcete se obětovat Bohu a snášet všechno utrpení, které vám sešle, jako úkon dostiucnění za hříchy, kterými je uražen, a jako prosbu za obrácení hříšníků?“ (*Paměti sestry Lucie*, I, 162).

Za lidskou rodinou, která je ochotná obětovat svá nejsvětější pouta na oltář malicherných egoismů národních, rasových, ideologických, skupinových, individuálních, přišla z nebe naše pozeňovaná Matka a nabídla se, že zasadí do srdcí těch, kteří se jí zasvětili, Boží lásku, která plane v jejím srdci. V té době to byli jen tři, jejichž příklad se rozšířil a zmnohonásobil v nesčetných skupinách na celém povrchu země a zvláště při putování Panny Poutnice, které se zasvětily věci bratrské solidarity. Kéž těch sedm let, která nás oddělují od stoletého výročí zjevení, urychlí předpovězený triumf Mariina Neposkvrněného Srdce a slávu Nejsvětější Trojice.

Bollettino Vaticano
13. května 2010

PEKLO V TORGAU

Nezletilí, kteří neodpovídali ideálům NDR, byli předáni do „převýchovy“ v některém z 57 táborů. Nejhorším z nich byl tábor v Torgau, kde docházelo i k pohlavnímu zneužívání mladistvých. V táborech za ostatními dráty panoval vojenský dril podle hesla: Kdo neslyší, musí cítit. Táborem prošlo na 4000 mladých, kteří zde byli nelidsky mučeni a zneužíváni. Žádný z vedení tábora nebyl za tyto zločiny postižen. Vedoucí tábora Kretschmer zemřel za nevysvětlených okolností několik dnů po pádu berlínské zdi.

ANTIDISKRIMINAČNÍ OPATŘENÍ EU JSOU PORUŠENÍM LIDSKÝCH PRÁV

Antidiskriminační opatření týkající se sexuální orientace oslabují základní lidská práva. K tomuto závěru dospělo několik expertů. Omezují svobodu vyjadřování, víry a svědomí. Ohrožují dokonce právo státu hájit veřejnou mravnost, rodinu a zájmy dětí. Lidská sexualita je záležitostí lidského jednání a svědomí a nikoliv lidské identity. Není možno ji srovnávat s takovými vlastnostmi jako je rasa, věk či pohlaví, a proto není možno zakazovat, aby někdo vyjádřil svůj názor na toto téma.

Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

Jména Osob Nejsvětější Trojice jsou spojena i s modlitbou zvánou „znamení kříže“. To vzniklo pravděpodobně ze znění křestní formule. Kdy se tak stalo, není známo, ale víme, že dříve, než všeobecně gesto velkého znamení kříže, používal se „malý kříž“ s trojím znamením na čele, na rtech a na hrudi, který zůstal zachován v liturgii na začátku čtení či zpěvu evangelia.

Znamení kříže, kterým se žehnáme na začátku a na konci každého dne, každé modlitby a práce, má být pro nás i při své stručnosti živým a uvědoměným vyznáním víry, úcty, vděčnosti i prosby. Jsou to vlastně velmi závažná slova, jimiž slavnostně prohlašujeme, že všechno, co budeme dále myslet, mluvit a konat, chceme konat podle nejsvětější vůle trojjediného Boha k jeho větší cti a slávě. Současně se tím dovoláváme Nejvyššího, aby nás při našem konání provázel svým požehnáním a pomocí. To nás také zavazuje, aby všechno naše konání bylo důstojné a hodné tohoto nejvyššího a nejsvětějšího jména. Toho všeho si zřejmě byla vždy velmi dobře vědoma svěřice Bernadetta Soubirousová, která se znamením kříže naučila přímo od svaté Panny, a její pozdější spolusestry ji v tom s úžasem obdivovaly a prohlašovaly, že ji nejsou schopny náležitě napodobit.

V naší běžné praxi bohužel znamení kříže často ztrácí svůj slovní a s ním pravděpodobně i vnitřní myšlenkový doprovod. Kdyby znamení kříže mnoha současných křesťanů vždy zhmotněla a někdo je zasadil na rozlehlé pole, připomínalo by to nejspíše dávno opuštěný hřbitov, na kterém nemilosrdně řádili vandaloové a kříže zdeformovali. Dnešní slavnost tajemství našeho Boha jediného ve třech Osobách ať je příležitostí „narovnat“ naše kříže, abychom žehnali sami sebe tímto nejslavnějším znamením naší spásy s opravdovou hrdostí, úctou a hlubokým vědomím,

že tím vzdáváme chválu Otci, Synu a Duchu Svatému za dílo spásy, které pro nás vykonali, a abychom pak nesli toto znamení v srdci při všem našem konání.

To, co si jako smrtelní lidé můžeme o Nejsvětější Trojici představit, dalo by se shrnout stručně takto: V Bohu se soustřeďují v nejvyšší úplnosti a současně nejvyšší jednotě, průzračnosti, harmonii a jednoduchosti všechny dokonalosti krásy, pravdy, dobra a svatosti. V nejdokonalějším a neúplnějším sebepoznání nazírá Otec sám sebe a skrze své božské sebepoznání plodí zcela konkrétně svůj vlastní živý Obraz, svého jediného Syna, v němž svou nekonečnou dokonalost a krásu nekonečně miluje, stejně jako zplozený Syn nekonečně miluje svého nejvyššího dokonalého Otce. Ani tato jejich vzájemná nekonečná Láska nemůže být něco abstraktního, nýbrž je onou třetí božskou osobou, Duchem Svatým, který je s Otcem i Synem stejné podstaty a vytváří s nimi to nejdokonalější a nejsvětější společenství, jedinečný pravzor všech společenství. V Boží podstatě a jeho životě je jediný pravzor všeho toho, co Bůh ve své moudrosti a všemohoucnosti nejvyšší důmyslně a svrchovaně cílevědomě stvořil, jak ve světelném, tak neviditelném. Všechno, co mimo Boha existuje, může existovat jen proto, že to Bůh nejen stvořil, ale také udržuje při bytí. Bez Boha by ani jeho nejzarytější popírač nemohl existovat ani vteřinu.

Ze všech stvořených objektů, které máme k dispozici, nám snad Boha nejvíce přibližuje Slunce. Slunce není nějaký statický zářící kotouč, nýbrž obrovská koncentrace bouřlivě bující energie a tento jeho vnitřní „život“ jako v nesmírné výhni plodí světlo a teplo, které jsou nezbytnou podmínkou a základem veškerého života na naší planetě. Bez Slunce by se náš život změnil v temnou a ledovou smrt. Obdob-

ným „Sluncem“ pro veškeré bytí je Bůh, věčný „reaktor“ LÁSKY, „hnací síly“ veškerého bytí. I když jsme si vědomi, že je to jen velmi nedokonalý a kulhající příměr, pomáhá nám to dát hlubší obsah tomu, co bychom měli mít na mysli, kdykoliv se např. ve své modlitbě odvoláváme na *Ježíše Krista, který s Otcem a Duchem Svatým žije a kraluje na věky věků*. „Život“ těchto tří nekonečných Osob je jejich božský proces lásky v jeho věčném vnitřním plození a „kralování“ je ono božské tvoření a současně nejvyšší moudré řízení a zachovávání všeho, co žije a co existuje jen díky Nim. Janovo zvolání „Bůh je LÁSKA“ je ve skutečnosti nejvyšší charakteristikou Boží podstaty. Poznali jsme to, když nám Bůh tuto svou vnitřní lásku zjevil skrze svého Syna: Otec tak miloval svět, že nám dal svého jednorozrozeného Syna. A Syn tak miloval Otce, že přijal přirozenost služebníka, stal se poslušný až k smrti, aby tak oslavil svého Otce. Týká se nás to podstatně také proto, že právě v této jejich LÁSCĚ spočívá podstata obrazu, podle kterého a ke kterému jsme byli stvořeni. To je důvod, proč nejvyšší svatou Trojici musíme ctít a oslavovat nejen slovy, ale celým svým životem, protože jsme od ní dostali život k jedinému cíli: abychom mohli žít také jejím Životem a měli tak účast na její věčné a nekonečné blaženosti. Otec nám ukázal svou tvář ve svém Synu, ale Syn nás naučil, jak tuto tvář může ukazovat každý, kdo uposlechne jeho hlas a následuje ho. Kdo slyší jeho slova, o tom platí příslib: „Přijďme a učiníme si u něho příbytek.“ „Otec je ve mně a já v Otci.“ „Já jsem v Otci, vy ve mně a já ve vás.“ V tom zřejmě spočívá tajemství „vyzařujících osobností“. Již několikrát jsme představili ve Světle osoby, za kterými lidé přicházeli zblízka i z dále, ačkoliv jinak žily docela prostým a skrytým životem. Šířila se z nich a kolem nich totiž vůně Boží lásky, která je naplňovala. Žít Boží láskou není výsadou

jen charismatických osobností, je to poslání každého křesťana. Je to především stěžejní poslání rodičů, aby přirozenou přitažlivostí mezi matkou a dítětem provázela i ona duchovní přitažlivost nadpřirozené lásky, tak jako přitahuje sluneční svit listy a květy. Člověk je stvořen z lásky a pro lásku jako tělesně-duchovní bytost. I pro něho je láska nejvyšší blažeností, jaké může dosáhnout, ale pozor: bez své duchovní dimenze stává se tělesná láska jen nedostatečně uspokojující, tedy nenasytňující vášní, která podněcuje k hledání náhradních a ve své podstatě přirozenosti odporujících řešení. Peklo nejrůznějších současných závislostí je důsledkem nepřirozeného způsobu života a zvráceného řádu uspokojování potřeb. Do nebe volající urážkou Nejsvětější Trojice je „sexuální revoluce“, která učinila ze sexuálního uspokojení modlu, pro jejíž nenasytňování zbourala všechny zábrany studu a tabu. Stimulující podněty, které byly diskrétně vyhrazeny do oblastí svým způsobem posvátné intimní sféry, staly se zbanalizovaným tržním zbožím a z vulgarizovaným obsahem mediální propagandy. Je to něco podobného, jako kdyby byla zrušena všechna opatření protipožární ochrany a manipulace s otevřeným ohněm se stala všude vítanou zábavou pro všechny včetně dětí. Tzv. sexuologové udělali z orgasmu technickou záležitost a hlavní smysl života a chtěli by v tom smyslu přeškolit celé lidstvo počínaje předškolní mládeží. Po půl století vyznávání a praktikování vede toto protipřirozené modlářství nejen k vymírání lidského rodu, ale přímo k jeho duchovní a duševní i tělesné degeneraci, která se projevuje již ve všech oblastech krajním a zaslepeným sobectvím a zavádí společnost stále zřetelněji do zcela bezvýchodných a neřešitelných situací, které přivolávají „globální katastrofu“ v pravém slova smyslu.

„To si však pamatujte: Sodomě bude v onen den lehčeji!“

-lš-

Pondělí 31. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Evangelium 6:15 Octava dies (577. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Youth Alive 6:55 V posteli Pod nebesy IV. (10. díl) 7:45 Povolání v Nigérii 7:55 Světlo ve stínu 8:25 Noční univerzita: Mgr. Karel Skočovský - Teologie těla v učení Jana Pavla II. 10:00 Čteme z křesťanských periodik: 30. 5. 10:10 Nedělní čtení (28. díl): Nejsvětější Trojice 10:35 Na koberečku (85. díl) 10:50 Pro vita mundi 11:30 Noekreace aneb Vandrování (37. díl) 11:45 Bolek a Lolek (15. díl): Maminčin svátek 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Absolventský koncert Luhačovice 2009 13:25 Putování modrou planetou (2. díl): Čína 14:00 Kulatý stůl: Setkání mládeže s biskupem 15:30 Remesla našich předků [P] 16:00 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:10 Rozkvět víry 16:40 Přijeme si... 17:00 NOEparáda (80. díl) [L] 17:25 Žumpy - problém vodného hospodářství 17:40 EKVÁDOR - země indiánů 18:00 Obvyčejně neobvyčejný rok život 18:10 Léta letí k andělům (8. díl): P. Ladislav Heryán, SDB 18:30 Atlas Charity (32. díl): Frýdland nad Ostravicí (Mateřské centrum Kolečko) 18:35 Bolek a Lolek (16. díl): Indiánský bůh [P] 18:45 Hledání: Hledání nevinosti 19:05 Ekoauto (7. díl) [P] 19:25 Čteme z křesťanských periodik: 30. 5. 19:30 Na koberečku (85. díl) 19:50 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2010 20:00 Modlitba růžence na zakončení měsíce května [L] 21:00 Harfa Noemova IV. (6. díl) [P] 21:20 Vynoření z katakomb 22:15 V posteli Pod nebesy IV. (10. díl) 23:05 Noční univerzita: katecheze Mons. Josefa Hrdličky 0:00 Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2010 0:10 Evangelium 0:20 Absolventský koncert Luhačovice 2009 1:40 Poslech Radia Proglas.

Úterý 1. 6. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Noční univerzita: Mgr. Karel Skočovský - Teologie těla v učení Jana Pavla II. 7:40 Atlas Charity (32. díl): Frýdland nad Ostravicí (Mateřské centrum Kolečko) 7:50 Kulatý stůl: 60. let od Barbarské noci III. 9:20 Cesty za poznáním: Plavba řekou Lijiang 9:45 Noekreace aneb Vandrování (37. díl) 10:00 Zapomenutý TIBET - Kham 10:20 Platinové písničky (8. díl): Dechovka 10:50 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Spurným (25. díl) 11:30 Voda - Zlato třetího tisícročia 11:45 Bolek a Lolek (16. díl): Indiánský bůh 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Duchovní koncert - Dětský sbor Ostrava 12:50 Octava dies (577. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:20 Kanalizace - podmieňka zdravých vod 13:35 EKVÁDOR - země indiánů 13:55 Pro vita mundi 14:35 Světlo ve stínu 15:05 Cesty za poznáním: Island 16:00 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2010 16:15 Rozkvět víry 16:40 Putování modrou planetou (2. díl): Čína 17:20 Vesnička soužití 17:30 Na koberečku (85. díl) 17:45 JuniorTV Kopřivnice (5. díl) 18:05 Potůček a Temné jezero knižete Vodomora [P] 19:35 Žumpy - problém vodného hospodářství 19:50 Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2010 [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Po stopách apoštola Pavla (3. díl) 20:35 Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2010 20:45 Tygři oceánů (8. díl) [P] 21:10 Vynoření z katakomb 22:05 Čteme z křesťanských periodik: 30. 5. 22:20 Bez hábitu (22. díl): Kontemplativní Fraternita Marie z Nazareta 23:10 Cesty za poznáním: Island 0:00 Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2010 0:15 Modlitby se zpěvy Taizé 1:10 Poslech Radia Proglas.

Středa 2. 6. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2010 6:15 BET LEICHEM - vnitřní domov (7. díl): Bogdan Sikora 6:30 Tygři oceánů (8. díl) 6:55 Přijeme si... 7:15 Cesty za poznáním: Kuba 8:05 Hledání: Hledání nového světa 8:30 Pro vita mundi 9:10 Noekreace aneb Vandrování (37. díl) 9:20 Putování modrou planetou (2. díl): Čína 10:05 Čteme z křesťanských periodik: 30. 5. 10:15 Obvyčejně neobvyčejný rok život 10:30 Generální audience papeže Benedikta XVI.: 2. 6. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Noční univerzita: Mgr. Karel Skočovský - Teologie těla v učení Jana Pavla II. 13:30 Proměny muzea 13:55 Bez hábitu (22. díl): Kontemplativní Fraternita Marie z Nazareta 14:45 Youth Alive 14:55 Hledání: Hledání nevinosti 15:15 Remesla našich předků 15:40 Žumpy - problém vodného hospodářství 16:00 Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2010 16:10 Po stopách apoštola Pavla (3. díl) 16:40 Na koberečku (85. díl) 16:

:55 GOODwillBOY IV. (11. díl) [P] 17:40 NOEparáda (80. díl) 18:05 Zapomenutý TIBET - Kham 18:25 Noekreace aneb Vandrování (37. díl) 18:35 Bolek a Lolek (17. díl): Indiánská trofej 18:45 Cesty za poznáním: Island 19:35 Ekoauto (7. díl) 19:50 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 20:00 Z pokladů duše 20:05 Rok po Tsunami: Záblesk naděje [P] 20:35 Přijeme si... [P] 20:55 Atlas Charity (33. díl): Domov sv. Josefa v Žirči 21:05 Hledání: Hledání lepšího zdraví? [P] 21:25 Cesty za poznáním: Ohnivý kaňon 21:35 Cesta k hudbě 21:55 Rozkvět víry 22:30 Duchovní koncert - Dětský sbor Ostrava 23:30 Léta letí k andělům (8. díl): P. Ladislav Heryán, SDB 23:50 Čteme z křesťanských periodik: 30. 5. 0:00 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:10 Generální audience papeže Benedikta XVI.: 2. 6. 1:40 Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 3. 6. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews (85. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Klapka s ... (2. díl): Klapka s 7:15 Noční univerzita: katecheze Mons. Josefa Hrdličky 8:15 Noemova pošta 2010: květen 9:45 Harfa Noemova IV. (6. díl) 10:05 Na koberečku (85. díl) 10:20 Přijeme si... 10:40 Noeland (20. díl) 11:10 Obvyčejně neobvyčejný rok život 11:20 Youth Alive 11:30 Noekreace aneb Vandrování (37. díl) 11:45 Bolek a Lolek (17. díl): Indiánská trofej 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [P] 12:05 Platinové písničky (8. díl): Dechovka 12:35 Cesty za poznáním: Mořský cestovatel 13:05 GOODwillBOY IV. (11. díl) 13:45 NOEparáda (80. díl) 14:10 Vynoření z katakomb 15:05 Cesta k hudbě 15:25 Cesty za poznáním: Plavba řekou Lijiang 16:00 Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2010 16:10 Cesty za poznáním: Island 17:00 Hledání: Hledání lepšího zdraví? 17:20 Remesla našich předků 17:45 Žumpy - problém vodného hospodářství 18:00 Ve jménu Ježíše (4. díl): Petr, první apoštol 18:25 Salesiánské hry mládeže 18:35 Bolek a Lolek (17. díl): Indiánská trofej 18:45 Zpravodajské Noeviny: 3. 6. 2010 [P] 18:55 Z pokladů duše 19:00 Mše svatá ze Slavnosti Těla a krve Páně [L] 21:30 Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava 21:55 Noční univerzita: Mgr. Karel Skočovský - Teologie těla v učení Jana Pavla II. 23:20 Pro vita mundi 0:00 Zpravodajské Noeviny: 3. 6. 2010 0:10 Tygři oceánů (8. díl) 0:35 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Spurným (25. díl) 1:15 Poslech Radia Proglas.

Pátek 4. 6. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 6. 2010 6:15 GOODwillBOY IV. (11. díl) 6:55 Octava dies (577. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:25 Absolventský koncert Luhačovice 2009 8:45 Cesty za poznáním: Mořský cestovatel 9:15 Bez hábitu (22. díl): Kontemplativní Fraternita Marie z Nazareta 10:05 Kulatý stůl: 60. let od Barbarské noci III. 11:35 Cesty za poznáním: Ohnivý kaňon 11:45 Bolek a Lolek (17. díl): Indiánská trofej 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [P] 12:05 Cesty za poznáním: Island 13:00 Studio Benedikt XVI. - Uvítací ceremoniál na letišti v Paphos: Apoštolská návštěva Sv. otce na Kypru [L] 14:15 Studio Benedikt XVI. - Mše svatá v kostele Hagia Kiriaki Chrysopolitissa v Paphos: Apoštolská návštěva Sv. otce na Kypru [L] 16:35 Zpravodajské Noeviny: 3. 6. 2010 16:45 Platinové písničky (8. díl): Dechovka 17:10 Rok po Tsunami: Záblesk naděje 17:40 Hledání: Hledání lepšího zdraví? 18:00 Žumpy - problém vodného hospodářství 18:15 Cesta k hudbě 18:35 Bolek a Lolek (18. díl): Pytlák [P] 18:45 Noekreace aneb Vandrování (37. díl) 18:55 Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava 19:15 Žumpy - problém vodného hospodářství 19:30 Zapomenutý TIBET - Kham 19:50 H2Onews (86. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Dikuvzdání církve a vlasti s arcibiskupem Karlem Otčenáškem: zkrácený záznam oslav 21:35 Přijeme si... 22:00 NOEparáda (80. díl) 22:25 Salesiánské hry mládeže 22:35 Noční univerzita: katecheze Mons. Josefa Hrdličky 23:30 Léta letí k andělům (8. díl): P. Ladislav Heryán, SDB 23:50 Atlas Charity (33. díl): Domov sv. Josefa v Žirči 0:00 H2Onews (86. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:10 Tygři oceánů (8. díl) 0:35 Pro vita mundi 1:15 Poslech Radia Proglas.

Sobota 5. 6. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews (86. díl): Týdenní zpravodajský souhrn

Fatimský apoštolát Valašské Meziříčí zve farnosti, společenství zasvěceného života i jednotlivce tam, kde by to bylo možné, k uskutečnění **celonoční adorace Nejsvětější svatosti oltářní v poslední noc Roku kněží z 10. na 11. června 2010.** Tohoto dne slaví církev slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a kněží jsou jeho mimořádným darem. Proto by adorace mohla probíhat do půlnoci způsobem přímluvným a prosebným. Touto adorací vyjádříme vděčnost Pánu Bohu za milosti přijaté v tomto roce, vyjádříme rovněž vděčnost Svatému otci za vyhlášení Roku kněží, vyjádříme podporu a věrnost jemu a všem biskupům a kněžím s ním spojeným. Tam, kde adorace nebude možná, přijměte toto jako pozvánku na adoraci do farního kostela ve Valašském Meziříčí se začátkem ve 20.15 hodin. **Kontakt:** Václav Chládek - tel. 731 621 222.

ze světa 6:15 Octava dies (577. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Bez hábitu (22. díl): Kontemplativní Fraternita Marie z Nazareta 7:35 Platinové písničky (8. díl): Dechovka 8:05 Po stopách apoštola Pavla (3. díl) 8:35 JuniorTV Kopřivnice (5. díl) 8:55 Ve jménu Ježíše (4. díl): Petr, první apoštol 9:20 Noeland (20. díl) 9:55 GOODwillBOY IV. (11. díl) 10:35 NOEparáda (80. díl) 11:00 Cesty za poznáním: Shekawi 11:25 Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava 11:45 Bolek a Lolek (18. díl): Pytlák 11:55 Z pokladů duše 12:00 Angelus Domini [P] 12:05 Duchovní koncert - Dětský sbor Ostrava 13:05 Remesla našich předků 13:30 Youth Alive 13:40 Zpravodajské Noeviny: 3. 6. 2010 13:50 Na koberečku (85. díl) 14:05 Přijeme si... 14:25 Putování modrou planetou (3. díl): Egypt 15:05 Cesty za poznáním: Island 16:00 H2Onews (86. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:10 Noekreace aneb Vandrování (37. díl) 16:20 Atlas Charity (33. díl): Domov sv. Josefa v Žirči 16:30 Studio Benedikt XVI. - Mše svatá v kostele sv. Kříže v Nikosii: Apoštolská návštěva Sv. otce na Kypru [L] 18:35 Bolek a Lolek (18. díl): Pytlák 18:45 Po stopách apoštola Pavla (3. díl) 19:15 Obvyčejně neobvyčejný rok život 19:25 Nedělní čtení (29. díl): 10. neděle v mezidobí [P] 19:50 Cesty za poznáním: Ohnivý kaňon 20:00 Z pokladů duše 20:05 Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčíková [P] 20:45 Hlubinami vesmíru s doc. Zdeňkem Mikuláškem (33. díl) [P] 21:30 Bůh nás volá jménem 22:15 Léta letí k andělům (8. díl): P. Ladislav Heryán, SDB 22:35 Klapka s ... (2. díl): Klapka s ... 23:35 Nedělní čtení (29. díl): 10. neděle v mezidobí 0:00 Zpravodajské Noeviny: 3. 6. 2010 0:10 Kulatý stůl - Ekvádor a Souostroví Galapágy: Putování modrou planetou 1:35 Poslech Radia Proglas.

Neděle 6. 6. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews (86. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Evangelium [P] 6:25 Nedělní čtení (29. díl): 10. neděle v mezidobí 6:50 Klapka s ... (2. díl): Klapka s 7:50 Střední cesta [P] 8:00 Po stopách apoštola Pavla (3. díl) 8:30 Studio Benedikt XVI. - Mše svatá v kostele ve sportovním paláci Elefteria v Nikosii: Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. na Kypru [L] 11:20 Cesty za poznáním: Shekawi 11:45 Čteme z křesťanských periodik: 6. 6. [P] 11:55 Evangelium 12:00 Nedělní čtení (29. díl): 10. neděle v mezidobí 12:25 Zpravodajský souhrn týdne 12:55 Přijeme si... [P] 13:15 Čteme z křesťanských periodik: 6. 6. 13:25 Platinové písničky (9. díl): Dechovka 13:55 Hledání: Hledání lepšího zdraví? 14:15 Rok po Tsunami: Záblesk naděje 14:45 Léta letí k andělům (8. díl): P. Ladislav Heryán, SDB 15:05 Nedělní čtení (29. díl): 10. neděle v mezidobí 15:30 Studio Benedikt XVI. - Návštěva maronitské katedrály v Nikosii: Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. na Kypru [L] 16:45 Studio Benedikt XVI. - Závěrečný ceremoniál na letišti v Larnaca: Apoštolská návštěva Sv. otce Benedikta XVI. na Kypru [L] 17:20 Noeland (20. díl) 17:50 Ve jménu Ježíše (5. díl): Pavel, misionář [P] 18:15 GOODwillBOY IV. (11. díl) 18:55 NOEparáda (80. díl) 19:20 Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčíková 20:00 Z pokladů duše 20:05 Octava dies (578. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Aprílový koncert Komorního a Symfonického orchestru JKO [P] 21:55 Noekreace aneb Vandrování (38. díl) [P] 22:05 Nedělní čtení (29. díl): 10. neděle v mezidobí 22:30 Noemova pošta 2010: květen 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Platinové písničky (9. díl): Dechovka 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

SDRUŽENÍ PŘÁTEL CENTRA PRO RODINNÝ ŽIVOT, Biskupské nám. 2, 772 00 Olomouc, www.rodinnyzivot.cz pořádá:

Setkání žen v obtížných životních situacích: Zveme ovdovělé, svobodné, vdané či rozvedené ženy na pravidelná setkání ve farním domě u sv. Václava v Olomouci. Nejbližší setkání 1. 6. 2010 od 15.30 hod. se závěrečným táborákem na zahradě u bratří kapucínů. Více informací: Marcela Řezníčková, reznickm@arcibol.cz.

Týdenní pobyt pro seniory v Dolomitech: Ve dnech 12.–19. 6. 2010 se uskuteční týdenní duchovně-rekreační pobyt pro seniory v pastoračním domě Velehrad, který se nachází v Itálii v krásném horském údolí v obci St. Martin in Gsies v nadmořské výšce 1310 m. Na své si přijdou nejen milovníci hor, ale i zájemci o poznání bohatých památek a kulturních zvyklostí Jižního Tyrolska. Přihlášky a informace: Magdaléna Solárová, mobil 733 755 955, olseior@seznam.cz.

Pouť tatinků s dětmi z Velehradu na sv. Hostýn: Ve dnech 25.–27. 6. 2010 uskutečneme třídenní pouť tatinků s dětmi z Velehradu na sv. Hostýn. Ubytování zajištěno v Napajedlicích a Štípe, denně ujdeme asi 20 km. Pouť ukončíme mší svatou na Hostýně v 15.00 hod. Po celou pouť nás bude provázet o. Jaroslav Němec SDB. Mapa cesty včetně podrobného popisu na našich internetových stránkách. Informace: Ondřej Šnevajs, tel. 587 405 251, e-mail: snevajs@arcibol.cz.

Pobyt pro rodiny s dětmi s kurzem „manželských večerů“: Areál Sluňákov v Horce nad Moravou stojí na samém okraji chráněné krajinné oblasti Litovelské Pomoraví, které je domovem mnoha chráněných druhů fauny i flóry. Pobyt se uskuteční 4.–11. 7. 2010. Pro děti bude

zajištěn program – hry, poznávací soutěže, výtvarné činnosti apod. Pro rodiče kurz „manželských večerů“. Na celém pobytu bude přítomen kněz. Informace a přihlášky: Josef Zábaj, tel. 587 405 250, e-mail: zaboj@arcibol.cz.

Týdenní pobyt pro osamělé maminky: Pobyt ve Velkých Opatovicích 24. – 31. 7. 2010 je rekreačně vzdělávací. Týden se skládá z přednášek odborníků, příležitostí k osobním rozhovorům, kreativních děl, výletu a možností k letním radovánkám pro maminky a děti. Na celém pobytu je přítomen kněz. Více informací: Marcela Řezníčková, reznickm@arcibol.cz.

Pobyt pro prarodiče s vnučaty: 31. 7. – 7. 8. 2010, Krkonoše, penzion Marianum, Janské Lázně. Přijďte si odpočinout i užít si s dětmi! Janské Lázně jsou významné lázeňské město a turistické centrum. Penzion Marianum je položen v krásné přírodě Krkonošského národního parku. Připravený program pro účastníky na celý týden. Informace a přihlášky: Magdaléna Solárová, mobil 733 755 955, olseior@seznam.cz.

Všechny informace o setkáních, které připravujeme, nebo ohlednutí za těmi, která již byla, najdete na našich webových stránkách www.rodinnyzivot.cz.

Nabízíme také rozšířeně poradenství: **Pastorálně terapeutické poradenství** – MUDr. Jitka Krausová • **manželské a rodinné poradenství** – Mgr. Vít Hušek, Th.D. • **poradenství v obtížných životních situacích** – Bc. Marcela Řezníčková. Blíže informace o poradenství a termínech získáte na tel. 587 405 250–3, rodina@arcibol.cz.

Liturgická čtení

Neděle 30. 5. – slavnost Nejsvětější Trojice

1. čt.: Př 8,22–31
Ž 8,4–5.6–7.8–9

Odp.: 2a (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!*)

2. čt.: Řim 5,1–5

Ev.: Jan 16,12–15

Slovo na den: *Všechno, co má Otec, je moje.*

Pondělí 31. 5. – svátek Navštívení Panny Marie

1. čt.: Sof 3,14–18, nebo Řim 12,9–16a
Iz 12,2–3.4bcd.5–6

Odp.: 6b (*Vládne nad vámi Svaty Izraele.*)

Ev.: Lk 1,39–56

Slovo na den: *Spěchala.*

Úterý 1. 6. – památka sv. Justina

1. čt.: 2 Petr 3,12–15a.17–18
Ž 90(89),2.3–4.10.14+16

Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)
Ev.: Mk 12,13–17

Slovo na den: *Co je Boží, Bohu.*

Středa 2. 6. – nez. pam. sv. Marcelína a Petra

1. čt.: 2 Tim 1,1–3.6–12
Ž 123(122),1–2a.2bcd

Odp.: 1a (*K tobě, Bože, zvedám své oči.*)

Ev.: Mk 12,18–27

Slovo na den: *Jste na omylu, lidé vstanou.*

Čtvrtek 3. 6. – slavnost Těla a Krve Páně

1. čt.: Gn 14,18–20
Ž 110(109),1.2.3.4

Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!*)

2. čt.: 1 Kor 11,23–26

Ev.: Lk 9,11b–17

Slovo na den: *Vzhlédl k nebi.*

Pátek 4. 6. – ferie

1. čt.: 2 Tim 3,10–17

Ž 119(118),157.160.161.165.166.168

Odp.: 165a (*Hojný pokoj těm, kdo milují tvůj zákon, Hospodine!*)

Ev.: Mk 12,35–37

Slovo na den: *David ho nazývá Pánem.*

Sobota 5. 6. – památka sv. Bonifáce

1. čt.: 2 Tim 4,1–8

Ž 71(70),8–9.14–15ab.16–17.22

Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti, Pane.*)

Ev.: Mk 12,38–44

Slovo na den: *Celé své živobytí.*

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a Obláti Panny Marie Neposkvrněné Vás zvou na
1. SOBOTU na Klokotech 5. června 2010.

Program: 15.00 klokotské hodinky • 15.30 tematická promluva, možnost občerstvení v Emauzích • 16.20 výstav Nejsvětější svátosti, zpívání růženec + svátost smíření v kostele • 17.00 mše svatá v kostele Nanebevzetí P. Marie.

Dále zveme na **MALOU POUŤ k velkému Srdci Panny Marie v sobotu 12. června 2010.** Program: 10.00 poutní mše svatá • 15.00 klokotské hodinky.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou ve dnech **12.–13. 6. 2010 na duchovní obnovu s Janem M. Vianneyem V. „Závisť svým jedem zamořuje i ty nejlepší skutky“ – o závisť.** Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakoňčení v neděli ve 13 hodin. Ubytování a stravování je zajištěno v Norbertinu. Cena: 480 Kč. Z důvodu omezené kapacity je nutné se přihlásit do 7. 6. 2010. E-mail: info@premonstratky.cz

• tel. 733 755 836.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. KVĚTNA – 5. ČERVNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 5.		PO 31. 5.		ÚT 1. 6.		ST 2. 6.		ČT 3. 6.		PÁ 4. 6.		SO 5. 6.			
Antifona	746	842	1378	1544	1708	1924	857	961	759	856	889	995	1708	1924		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvilky:																
Hymnus	746	842	1378	1544	1708	1925	857	962	759	856	889	996	1708	1925		
Antifony	747	843	1379	1545	843	946	858	963	760	857	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	813	914	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	748	843	1380	1546	1710	1926	861	966	761	857	893	1000	1710	1926		
Antifona k Zach. kantiku	748	843	1380	1546	1385	1552	861	966	761	858	894	1001	1710	1927		
Prosby	748	843	1380	1546	1711	1927	861	966	761	858	894	1001	1711	1927		
Závěrečná modlitba	749	844	1381	1547	1385	1552	1386	1553	762	859	894	1001	1387	1554		
Modlitba během dne:																
Hymnus	749	845	792	890	848	952	862	967	762	859	895	1002	910	1019		
Antifony	749	845	833	935	848	952	863	968	763	860	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	1265	1403	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	749	845	1381	1547	851	955	865	970	763	860	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	749	844	1381	1547	851	955	865	970	762	859	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
Hymnus	742	837	750	846	1660	1877	1714	1932	755	851	764	861	900	1007	915	1024
Antifony	743	838	751	847	1382	1549	853	957	756	852	765	862	900	1008	916	1025
Žalmy	743	838	751	847	1661	1878	853	957	756	852	765	862	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	745	840	753	849	1382	1549	1717	1934	758	854	767	864	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	745	841	753	850	1383	1549	1385	1552	758	855	767	864	904	1012	698	788
Prosby	745	841	754	850	1383	1550	1718	1936	758	855	767	865	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	749	844	749	844	1381	1547	1385	1552	762	856	762	859	904	1012	698	788
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY

TAJEMSTVÍ VÍRY V DARU HUDBY Jaroslav Vodrážka

Krátké životní vzpomínky profesora Jaroslava Vodrážky (nar. 1930), špičkového evropského varhaníka, vyhledávaného koncertního improvizátora a hudebního pedagoga. Z profesora svědectví lze vyčíst jeho upřímnou víru v Boha, lásku k hudbě i smysl pro realitu všedního dne.

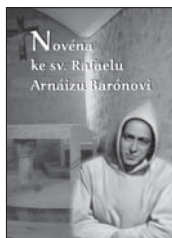
Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 117x170 mm, 36 stran, 59 Kč

NOVĚNA KE SV. RAFAELU ARNÁIZU BARÓNOVI Sestavil Jiří Gračka

Brožurka obsahuje krátký životopis španělského trapistického světce (1911–1938), jehož dal papež Jan Pavel II. za vzor všem mladým lidem. Následuje nověna s úryvky z Písma svatého a ze spisů sv. Rafaela Arnáize. Na závěr je připojeno několik světcových myšlenek o duchovním životě. Jednotlivé dny nověny doprovázejí vlastní kresby sv. Rafaela. Vyšlo s církevním schválením.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A6, 36 stran, 45 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

SVATÍ NA KAŽDÝ DEN

Tým třiceti odborníků vedený A. Tarziou vytvořil rozsáhlé dílo obsahující informace o třech tisících světcích a světčích. Pojednání o jednotlivých svatých jsou uspořádána podle církevního kalendáře, v českém vydání přednostně podle církevního kalendáře platného v českých a moravských diecézích. Součástí publikace jsou i úvody k jednotlivým měsícům a doplňky týkající se kalendáře, atributů svatých, mariánské úcty. Text publikace je doplněn pěti tisíci reprodukcemi obrazů převzatých z galerií, muzeí, kostelů a mezinárodních archivů fotografií. Neschází ani nezbytný jmenový rejstřík. V českém vydání bude dílo rozděleno do čtyř svazků. Každý svazek bude zahrnovat tři měsíce a pojednání o svatých budou vždy spojena se dnem, ve kterém církev slaví památku nebo svátek světce nebo světce.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., křídový papír, 205x275 mm
950 Kč za jednu knihu

Leden – únor – březen – 430 stran
Duben – květen – červen – 456 stran

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 2

147/2002

P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.